

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ŠEŠTADIENIS – SATURDAY, RUGSĖJO-SEPTEMBER 23, 2017 • Vol. CVIII NR. 110

Kaina 2 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 09-22-17

Iki valstybės atkūrimo jubiliejaus liko 145 dienos!

Paroda, skirta Lietuvių konferencijos 100-mečiui.

Gedimino Savickio nuotraukos

Valstybės istorinės atminties komisijos pirmininkas Arūnas Gumuliauskas.

Lietuvių konferencijai – 100 metų

Rugsėjo 20 dieną Seime vykusia šventine konferencija paminėtas Lietuvių konferencijos, pasiryžusios atkurti Lietuvos valstybę, šimtmetis. 1917 m. rugsėjo 18–22 dienomis Vilniuje posėdžiavę įvairių šalies vietovių, luomų, politinių srovių atstovai sutarė, kad Lietuva turi būti nepriklausoma, demokratiškai sutvarkyta

valstybė, o jos pamatus turi nustatyti demokratinio būdu visų Lietuvos gyventojų išrinktas Steigiamasis Seimas. Lietuvių konferencijos dalyviai išrinko 20 Lietuvos Tarybos narių, kurie šiuos konferencijos siekius netrukus įtvirtino Vasario 16-osios aktu.

– 15 psl.

ŠIAME NUMERYJE:

Maratoninę estafetę išbandė ir generalinis konsulas – 4 psl.

Kaip šuo su kate: Vilniaus universiteto „studentas“ – 14 psl.

Pergalės džiaugsmas – kartu su visa palaikymo komanda (iš k.): N. Norkus su žmona Irma ir sūnumi Matu, Daina ir Kernius Miezlaišiais, A. Matelionis su drauge Evelina.

Skrydžių per bangas

nesustabdo patirtos traumos

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

Greitis, vandens purslai, varžybų azartas – taip trumpai ir pakiliai būtų galima būtų apibūdinti vandens motociklų sporto entuziasto Kerniaus Miezlaišio

daugiau nei dvidešimties pastarųjų vasarų laisvalaikio dienas. Tačiau siekiant tikslumo, tektų papildyti: sportininko entuziasto šiame sporte iškovotos prizinės vietos turi ir savo kainą. K. Miezlaišis už savo pomėgį moka ne tik tūkstančiais dolerių, bet ir traumomis, mėlynėmis bei skaudančiu kūnu.

Rugsėjo 9–10 dienomis Čikagoje, Michigano ežere vykusiose The International Jet Sport Boating Association (IJSBA) čempionato baigiamajame „P1 AquaX“ etape dalyvavęs Kernius Miezlaišis užėmė antrąją vietą.

– 11 psl.

DRAUGAS

Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

PRISIMINKITE DRAUGĄ SAVO TESTAMENTE

www.draugas.org/palikimai

Tel. 773-585-9500

GANYTOJO ŽODIS

Sunkiausiai pasiekiamą meilės viršukalnę

SIGITAS TAMKEVIČIUS
Arkivyskupas emeritas

Didmiesčiuose, kuriuose yra labai daug automobilių, o elektrinės ir pramonė naudoja netinkamus energijos šaltinius, esant ramiam ir šaltam orui atsiranda plika akimi matomas ir žmogaus sveikatai labai kenksmingas smogas.

Panašų, tik dar pavojingesnį smogą stebime dabartinėje Lietuvoje. Tai visuomenėje tvyrantis pykčio, neapykantos ir negailestingumo smogas. Visu savo baisumu jis buvo matomas Rusijoje po Spalio revoliucijos. Bolševikai nutarė prievarta visą pasaulį padaryti laimingą. Lenino pasirašytuose dekretuose dažnai užtinkame įsakymą sušaudyti. Leninas ir Stalinas kūrė koncentracijos stovyklas – lagerius, kuriuose žmogus nebuvo laikomas žmogumi. Palaimintajam Teofilui teko kalėti tokiame lageryje, kuris vadinosi Ypatingosios paskirties Solovkų lageriu. Kaliniai jam davė pragaro vardą.

Dvidešimt ketvirtąjį eilinį metų sekmadienį Dievo žodis kvietė mus apmąstyti šį dvasinį smogą ir bandyti jį įveikti.

Siracido knygoje skaitome: *Kurie keršija, patirs VIEŠPATIES kerštą, nes jis atsimena tiksliai jų nuodėmes. Atleisk savo artimui už padarytą skriaudą, tuomet, kai melsiesi, nuodėmės bus tau atleistos* (Sir 28, 1–2).

Būdami sąžiningi prieš save ir Dievą, mes turime pripažinti esą nusidėjėliai. Mes būtume pasi-gailėtinaai akli, jei nepastebėtume, jog dažnai klystame ir esame reikalingi Dievo gailestingumo. Deja, žmogui nesvetimas toks dvasinis aklumas, jei jis nesusitvarko su savo puikybe. Dėl šios priežasties mes greitai pastebime kitų, tik ne savo nuodėmes.

Dievas yra be galo gailestingas, tačiau mes jo gailestingumu galime nepasinaudoti, ir tai nutinka visada, kai mes patys būname kieti ir negailestingi savo artimui. Dievo žodis labai įsakmiai ragina mus būti atleidžius ir gailestingus. Tai būtina sąlyga, kad patys patirtume Dievo gailestingumą.

Apaštalas Petras Jėzų paklausė, kiek kartų jis privalas atleisti nusikaltusiam žmogui. Gal iki septynių kartų? Jėzus atsakė, kad reikia atleisti iki septyniasdešimt septynių kartų, tai yra tiek, kiek žmogus nusikals.

Jėzus išnaudojo progą ir paaiškino, kodėl žmogus privalo būti atlaidus. Jis papasakojo palyginimą apie du skolininkus. Vienas buvo be galo išsiskolinęs – dešimt tūkstančių talentų. Vieno talento vertė anuomet buvo 34 kg aukso ar sidabro. Kito skola buvo minimali – tik šimtas denarų. Denarą buvo galima uždirbti per dieną. Karalius dovaną skolą prasiskolinusiajam dešimt tūkstančių talentų, bet šis buvo negailestingas draugui, skolingam tik šimtą denarų. Dėl šio negailestingumo tarnas buvo pasmerktas. Savo palyginimą Jėzus užbaigė mintimi: *Taip ir mano dangiškasis Tėvas padarys jums, jeigu kiekvienas iš tikros širdies neatleisite savo broliui* (Mt 18, 35).

Kartais atleisti būna labai sunku. Tai būna visada, kai patiriame didelę materialinę ar moralinę skriaudą, ypač kai mus apšmeižia. Šventajame Rašte skaitome: „Botago kirtis padaro randą, bet liežuvio kirtis sutrupina kaulus” (Sir 28, 17).

Žmonės kartais metų metais nešioja savo širdyje pyktį dėl patirtų neteisybių ir neprisiverčia atleisti. Neatladumas mums daugiau pakenkia nei patirtos neteisybės. Pirmiausia, bet koks neatladumas ir pyktis ardo mūsų fizinę sveikatą ir prieš laiką sugadina nervų sistemą. Bet svarbiausia, būdami neatlaidūs, prarandame teisę į Dievo gailestingumą.

Ką reiškia atleisti? Tai visiškai išmesti iš širdies gundymą už blogį atsilyginti blogiu. Jeigu sakome „atleidžiu”, bet nuolat prisimename patirtą nuoskaudą ir kitiems apie tai pasakojame, tai mūsų atlaidumas niekam tikęs. Atleisti reiškia nuoskaudą išmesti iš širdies ir galvos. Apie tai reikia nekalbėti ir bandyti viską užmiršti, paliekant Dievui būti teisėjui. Tai padaryti nelengva, bet būtina.

Sunkiais atvejais labai padeda malda už priešus, kurie mums yra padarę kažką bloga. Negalėdami atsikratyti vis iškylančio pikto, maldoje sakykime: „Viešpatie, būk gailestingas ir man, ir mano priešams”. Tokia malda tikrai padeda.

Ar reikia laukti, kol skriaudėjas paprašys atleidimo, ar nelaukiant jo viską atleisti? Laukiant atsiprašymo, galima jo ir nesulaukti. Jėzus prisiėmė

mirtį ant kryžiaus prieš tai, kai žmonės apgailėjo savo kaltes. Tai pavyzdys, kaip ir mes turime elgtis.

Palaimintasis arkivyskupas ir kankinys Teofilus nelaukė, kad jo kankintojai pradėtų daryti atgailą, bet visiems viską atleido ir už juos meldėsi.

Kai būna sunku atleisti, kalbėdami Viešpaties malda „Tėve mūsų”, stabtelėkime ties žodžiais: „Ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams” ir tęskime maldą visiems viską atleidę.

Vykdydami didįjį Dievo meilės įsakymą, nesustokime pusiaukeleje, bet įvykdykime jį iki galo. Atlaidumas yra tolimiausia ir sunkiausiai pasiekiamą meilės viršukalnę, bet ją reikia pasiekti. Antraip rizikuosime nepasinaudoti Jėzaus aukos ant kryžiaus vaisiais.

Prikaltas ant kryžiaus Jėzus meldėsi: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino ką daro”. Labai panašiai savo kankintojų atžvilgiu elgėsi ir palaimintasis Teofilus. Niekur nerodė pykčio ir dar sugebėdavo pasakyti gerą žodį.

Neblėstantis dėmesys saugumui

Patvirtinimą apie didelį dėmesį Lietuvos ir viso mūsų regiono saugumui išgirdo Washingtono su vizitu viešintis Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius.

Ministras susitiko su aukštais JAV pareigūnais: JAV valstybės sekretoriaus pavaduotoju John J. Sullivan, JAV prezidento nacionalinio saugumo patarėjo pavaduotoju generolu majoru Ricky L. Waddell ir JAV nacionalinio saugumo tarybos vyriausiuoju direktoriumi Europos ir NATO klausimais Richard Hooker.

„Dar kartą išgirdau JAV patvirtinimą apie išlaikomą didelį dėmesį Lietuvos ir viso mūsų regiono saugumui bei aiškų supratimą apie grėsmes, kurios kyla Baltijos šalių regionui ir visai transatlantinei bendruomenei”, – po susitikimo sakė L. Linkevičius.

L. Linkevičius padėkojo JAV už karių ir karinės technikos dislokavimą bei papildomus JAV naikintuvus kaimynystėje vykstant Rusijos ir Baltarusijos pratyboms „Zapad”.

„Nors aktyvi ‘Zapad’ fazė baigėsi, tačiau šios pratybos plačiąja prasme tęsiasi jau nuo 2008 metų. Turime ir toliau savo ryžtinga ir nuoseklia politika siųsti žinią, kad bet kokia agresija ar kaimyninių šalių suvereniteto pa-

žeidimai turės didelę kainą”, – sakė Lietuvos užsienio reikalų ministras.

Apie išliekančias grėsmes iš Jungtinių Tautų tribūnos, dalyvaudama Generalinės Asamblėjos bendruosiuose debatuose šią savaitę kalbėjo ir Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė, be kita ko pažymėdama, kad „Zapad’ yra tik vienas iš požymių, jog Kremlius niekaip nesugeba pažaboti savo neapykantos Vakarams” (visą Prezidentės kalbą galite perskaityti tinklalapyje www.prezidentė.lt).

ELTA ir Prezidentūros spaudos tarnyba

DRAUGAS

(USPS-161000)
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday
and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.
Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase – \$340.00 • kartą per savaitę \$240.00

[Kanadą – metams \$390.00 (USD) • 1/2 metų \$210.00 (USD) • 3 mėn. \$110.00 (USD)

[Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

[Lietuvą paprastu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Internetinė prenumerata – metams \$115.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

[Kanadą – metams \$150.00 (USD) • 1/2 metų \$120.00 (USD) • 3 mėn. \$75.00 (USD)

[Lietuvą ir kitas šalis oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00, paprastu paštu – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesinūčiame. „Draugo” prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija –
skelbimai@draugas.org., administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –
Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –
Virginija Petrauskienė

Techninis redaktorius –
Jonas Kuprys

Korektorė –
Dalia Sokienė

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

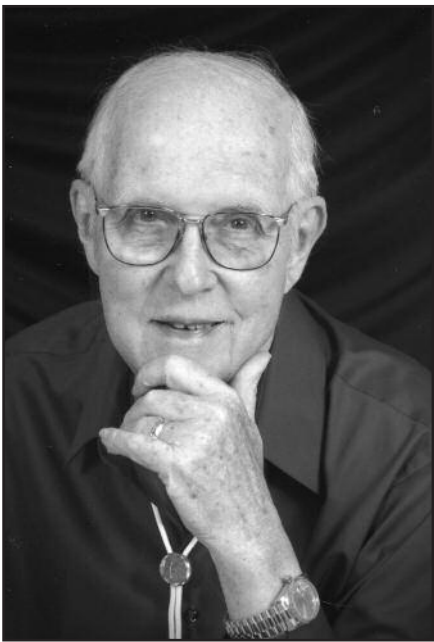
Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone.

ŽAIBIŠKI POKALBIAI

Kapstydamas giminės šaknis, gali aptikti deimantų

Ar žinai visų savo senelių vardus? O kas buvo tavo proseneliai? Daugelis ne tik pačios jauniausios kartos atstovų jau nebegali atsakyti net į pirmąjį klausimą. Tačiau norintiems sužinoti apie savo giminės šaknis yra daugybė kelių tą padaryti. Apie tai – šio šeštadienio pokalbis. Pašnekovų klausėme:

Ar domitės savo šaknimis ir giminės istorija?

Algirdas Krygeris, gyvena Houston (TX), elektroninės inžinerijos specialistas, buvęs įmonės skyriaus vadovas, buvęs Houston Community College dėstytojas, dabar vadovauja naftos investavimo kompanijai.

Kodėl domiuosi savo giminės istorija? Nes tai savas kraujas, be to, yra labai įdomu iš kur esu kilęs ir kas turėjo įtakos mano augimui, vystymuisi ir mąstymui.

Esu susipažinęs su savo giminės istorija. Ėmiau ją labiau domėtis tuomet, kai pradėjau važinėti į Lietuvą ir lankyti ten gyvenančius giminaičius. Iš jų labai daug sužinojau. Nemažai ir pats prisimenu.

Mano tėvas Juozas Krygeris dirbo Nepriklausomos tarpukario Lietuvos teisme. Jis ilgą laiką buvo prokuroras, paskui buvo paskirtas apygardos teismo teisėju. Sovietams užėmus Lietuvą, 1940 metais jis turėjo pasitraukti į Vokietiją. Jo brolis Matas irgi pasirinko teisę, baigęs mokslus, dirbo taip pat teisme. Jis parašė knygą „Rūstūs prisiminimai“ apie Lietuvos okupaciją. Matas gyveno ir mirė Lietuvoje. Su jo anūku aš dažnai bendrauju elektroniniais laiškais. Jau auga ir bujoja jo proanūkis. Matas turėjo du sūnus. Vyresnysis buvo daktaras ir sovietmečiu buvo komandiruotas į Černobylį, kai ten įvyko avarija. Grįžęs iš ten, jis netrukus susirgo ir mirė. Jaunesnysis tebegyvena Kaune ir mes su juo susirašinėjam.

Mano motina buvo gimnazijos inspektorė ir mokytoja, dėstė Kaune gimnazijoje vokiečių kalbą.

Mano senelis iš tėvo pusės turėjo ūkį netoli Alytaus. Būdamas Lietuvoje, aplankiau tą vietovę, prisiminiau, kur stovėjo sodyba, kur buvo vandens telkinys, prie kurio mane mažą žąsų vaikėsi.

Mano tėvas turėjo tris brolius ir dvi seseris. Vienas iš brolių – Jurgis Krygeris, gyveno Alytuje savo name. Jo jau nebėra, bet liko neįprasta jo mirties istorija. Vieną šaltą žiemą jis išėjo į tvartus apžiūrėti gyvulių, kažkodėl ilgai negrįžo. Jo žmona išėjo ieškoti vyro, rado jį kieme sušalusį ir mirusį. Ji suklupo šalia savo vyro, sušalo ir mirė šalia jo.

Mano dėdė Jurgis turėjo tris vaikus. Iš jų Lietuvoje gyvena dvi mano pusseserės – Ona ir Elvyra. Su Ona pasikalbame „Skype“, o su Elvyra susirašinėjame elektroniniais laiškais. Pusbrolis jau yra miręs.

Viena iš dėdės Jurgio dukterų, Gražina, profesorius tuometiniame Kauno politechnikos institute. Dabar su ja ir jos anūke bendraujame elektroninėje erdvėje.

Iš mano mamos pusės prisimenu savo senelius. Prieš Pirmąjį pasaulinį karą senelis buvo paimtas tarnauti į Rusijos caro kariuomenę. Jo šeima – mano močiutė ir trys tetos – tada gyveno Rusijoje, netoli Maskvos. Sugrįžęs į Lietuvą, jis atidarė Marijampolėje mėsinę. Prisimenu, kad visuomet būdavo malonu pas juos lankytis.

Ona Daugirdienė, buvusi vaikų gydytoja, istorijos mylėtoja:

Mes savo šeimoje ypač domimės savo giminės šaknimis ir nemažai ta tema žinome. Jos siekia caro valdomos Rusijos imperijos ir jos tuo metu okupuotos Lietuvos laikus, net Vytauto Didžiojo epochą. Tikriausiai tą dėmesį savo giminės istorijai perėmiau iš savo tėvų. Jie irgi labai domėjosi ir mums pasakodavo apie savo tėvus, senelius, dėdes, tetas. Daug pasako vien tas faktas, kad prieš ketverius metus mes su seseria ir broliu vežėme savo 92 metų mamą į Vokietiją, kur ji karo pabaigoje buvo atsidūrusi, kai traukėsi iš Lietuvos.

Triberg mieste (tą zoną prižiūrėjo prancūzai) mama glaudėsi privačiame name pas vokiečius. Vėliau iš ten persikėlė į amerikiečių valdomą zoną Bad Mergentheim, kai tik pradėjo sklisti gandai, kad prancūzai leis rusams susigrąžinti „savo“ žmones.

Tame Bad Mergentheim pabėgėliai buvo apgyvendinti kryžiuočių pilyje. Paskui mama persikėlė į Schwäbisch Gmünd, tai buvo amerikiečių valdoma zona, kur buvo įkurta labai didelė išvietintųjų stovykla. Tos kelionės metu su mama ieškojome vietų, kuriose ji gyveno. Ir mes viską, ko ji ieškojo, radome, aplankėme.

Mano mama yra kilusi iš bajorų Vaidotų giminės. Ji turi išlaikiusi senus, Rusijos caro pasirašytus raštus, kuriais patvirtinama, kad caras bajorams Vaidotams dovanoja penkis dvarus. Vaidotų giminės herbe yra pavaizduota gulbė. Mano tėtis yra kilęs iš karališkųjų valstiečių (kurie nėjo baudžiamos). Giminėje yra įsimaisę ir prancūziško kraujo. Vienas iš giminių turėjo prancūzišką pavardę. Nors neturime to patvirtinančių duomenų, bet spėjame, kad jis galėjo būti Napoleono armijos kareivis. Galėjo būti, kad jis pamatė dailią mergelę rūtų darželyje ir pasiliko pas ją, pamiršęs visą pasaulį. Šie spėjiojimai ne be pagrindo, kadangi jo atsiradimo giminėje metai sutampa su tuo laiku, kai Napoleono kariuomenė žygiavo per Lietuvą.

Dar įdomesnė mano vyro, Jono Daugirdo giminės istorija, kuri siekia Vytauto Didžiojo laikus. Vienas iš vyro prosenelių buvo Jonas Daugirdas, Vytauto Didžiojo bendražygis, rūmų maršalka, Vilniaus vaivada. Jo tėvas buvo vardu Dedygaudas. Reikia pasakyti, kad didžiąją dalį tų duomenų apie mūsų šeimos giminės šaknis gavome Lietuvoje.

Algirdas H. Marchertas, buvęs Northern Illinois University profesorius, dabar kartu su žmona **Raminta** rašantis Lietuvoje leidžiamai istorijos knygai skyrių apie seną savo giminės liniją, siekiančią XV amžių.

Domėtis savo giminės istorija mane paskatino mama, kuri iki santuokos turėjo Paalksnytės pavardę. Ji sakė, kad Paalksnių giminė yra labai sena ir garbinga. Mama pasakojo, kad senelis dirbo pas vieną lenkų grafą. Ji prisiminė tokį momentą, kai tas grafas seneliui padavė kažkokius dokumentus, susuktus į ritinėlį ir pasakė: „Tie dokumentai rodo, kad esi didesnis ponas, negu aš. Tu galėtum važiuoti tri-

mis arkliais, o aš tik dviem“. Aš tik išėjęs į pensiją ėmiau ieškoti šių žodžių patvirtinimo. Lietuvoje turime giminių, ten gyvena pusbroliis. Jis ėjo į archyvą ir surado nemažai informacijos. Tame archyve buvo sudaryta genealoginė lentelė. Po to teko dar ieškoti žinių apie giminės šaknis net Rusijoje, Sankt Peterburge. Ten buvo patvirtintos tos žinios, kurias man perdavė mama. Paalksnių pavardė atsirado 1429 metais. Tada Mingrelijos kunigaikštienė Sofija (garsaus XIV amžiaus mongolų-totorių užkariautojo Tamerlano giminitė, kuri Vytauto Didžiojo kovų su totoriais metu buvo atvežta į Lietuvą), ištekėjusi už Jono Monvido, pagimdė sūnų Joną ir praminė jį Paalksniu. Tuose archyvų aprašymuose buvo sudarytas genealoginis medis, kas po ko gimė. Šakos gale buvo mano senelio Paalksnio gimimo metrikai. Įdomu tai, kad šaltiniuose nuo XV amžiaus Paalksnių pavardė nepasikeitė, o tai buvo reta tarp bajorų, nes daugelio pavardės buvo sulenktos ar kitaip pakeistos. Kas buvo tie Paalksniai? Kai pradėdi domėtis, ieškoti, apima azartas. Ši pavardė minima net lenkų istoriniuose šaltiniuose. Per amžius būta visko – Paalksniai garsėjo ir kaip žemių bei dvarų turintys kunigaikščiai, ir kaip plikbajoriai, kurie nepajėgė susimokėti pagalvės mokesčio. Prieš Antrąjį pasaulinį karą mano mama turėjo žinių, kad apie mūsų giminę pasakojančių dokumentų buvo viename Lietuvos muziejuje. Tačiau man tų dokumentų nepavyko surasti.

Kalbino
Virginija Petrauskienė

Lietuva turi naują ambasadorių prie Šventojo Sosto

Lietuvos ambasadorius prie Šventojo Sosto ir Suverenaus Maltos ordino Petras Zapolskas rugsėjo 21 dieną įteikė skiriamuosius raštus popiežiui Pranciškui. Pasak Užsienio reikalų ministerijos (URM) pranešimo, privataus pokalbio metu popiežius Pranciškus domėjosi Lietuvos tikinčiųjų padėtimi ir socialiniu gyvenimu, ypač emigracija iš šalies, kuri išlieka problema nepaisant gerų ekonominių šalies vystymosi rodiklių.

„Visos Lietuvoje gyvenančios kartos, o ypač vyresnioji, turi padėti jaunimui įleisti šaknis, tėvynėje kurti naują gyvenimą. Jaunimui priklauso ateitis, bet mes visi turime padėti jaunui atrasti viltį“, – sakė popiežius Pranciškus.

Ambasadorius P. Zapolskas pakartojo Lietuvos prezidentės Dalios Grybauskaitės kvietimą Šventajam Tėvui apsilankyti Lietuvoje.

Ambasadorius P. Zapolskas padėkojo popiežiui Pranciškui už jo dėmesį Lietuvai, paminėjo, kad lapkričio pradžioje didelė tikinčiųjų ir valdžios atstovų delegacija lankysis Vatikane, kartu minėdama Žemaičių (Telšių) vyskupystės jubiliejų. Ambasadorius asmeniškai Šventajam Tėvui įteikė Trakų Švenciausios Mergelės Marijos Apsilankymo baziliką garsinančios Dievo Motinos Lietuvos Globėjos paveikslą, trumpai papasakodamas jos istoriją ir svarbą Lietuvai.

ELTA

Redaktorius Amandas Ragauskas

VAKARIS

Su bėgikais – ir generalinis konsulas

Lietuvių komanda vėl dalyvavo maratoninėje estafetėje „Hood to Coast“

LAURYNAS R. MISEVIČIUS

Pastaraisiais metais vasaros pabaigoje visos sportui neabejingos akys Lietuvoje tradiciškai būna nukreiptos į krepšinininkus, būtent rugpjūčio mėn. vyksta Senojo žemyno arba net pasaulinio masto varžybos, kuriose mūsų vyrai paprastai laikomi rimtais pretendентаis į aukščiausios prabos medalius. Lietuviai už Atlanto neatsilieka nuo savo tautiečių, kiek įmanydami palaiko Lietuvos rinktinę ir iš Amerikos, o taip pat randa kitokių būdų, kaip per sportą garsinti savo šalį svetur. Štai jau ketvirti metai Portlando apylinkėse gyvenantys Inga Sadaunikaitė-Kozhevnikov su savo vyru Andrejum bei Giedrė ir Vilmantas Babarskai, pasitelkę į pagalbą po porą „legionierių“ iš Meksikos ir Rusijos, garsina Lietuvą Šiaurės Vakarų pakrantėje.

Prieš 35 metus pradėtame organizuoti pusantros paros 199 mylių (beveik 320 km) Oregono valstijos maratoniniame bėgime nuo Mt. Hood viršukalnės iki Seaside kurorto pakrantės šiemet ketvirtą sykį startavo „Lituanica“ – šitaip lietuvių suburtą komandą dar 2013-aisiais, Stepono Dariaus ir Stasio Girėno skrydžio per Atlantą metinių proga, pakrikštijo Portlando Lietuvių Bendruomenės apylinkės valdyba. (Beje, jau penkeri metai panašūs maratoniniai bėgimai organizuojami Izraelyje, o šių metų liepą pirmasis tarptautinis „Hood to Coast“ įvykis Kinijoje... kurio vienu vadovų tapo ne kas kitas, o geriausių visų laikų kinų krepšininku laikomas Yao

Ming! Praėjusiais metais į NBA „Šlovės areną“ oficialiai priimtas kiniečių milžinas turbūt iki šiol puikiai prisimena ir jam bent keliose krepšinio pirmenybėse vadovavusį vyr. trenerį Joną Kazlauską bei sėkmingą Kinijos vyrų rinktinės žygį 2008 m. Olimpiadoje gimtinėje ketvirtfinalyje, kurį nutraukė... ne kas kitas, o jų varžovai iš Lietuvos. Bet apie kinų Sabonį ir jo lietuviškąsias sąsajas plačiau papasakosime kitą kartą, grįžkime prie ši savaitgalį vykusio 36-ojo „Hood to Coast“ komandinio maratono.) Vis dėlto šiemet Portlando lietuvių bendruomenei įvykis toli gražu neeilinis, juk prie vietinių sporto mėgėjų grupės prisijungė ir bėgimą Amerikoje „atradęs“

Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Darius Gaidys iš Los Angeles, neatsispyręs „Lituanica“ vadovės Ingos gundymui išbandyti jėgas ekstremaliomis sąlygomis.

„Ši vasara man – asmeninių fizinių išbandymų metas. Viskas prasidėjo birželį Kauno maratonu, San Franciske, vėliau – ilgas žygis Mammoth kalnais, o ši savaitgalį Oregone dalyvavau ‘Hood to Coast’ bėgime, – dar nespėjus susigulėti išpūdziams pasakoja Darius Gaidys. – Tai – estafetinis bėgimas nuo Mt. Hood iki Oregono pakrantės, iš viso 199 mylios (kaip nuo Vilniaus iki Palangos). Labiausiai rūpėjo išbandyti save tokioje itin sudėtingoje rungtyje, o dar ir pasitaikius unikaliai galimybei tapti lietuvių suburtos komandos ‘Lituanica’ dalimi. Sunku bėgti pievomis kepinant kaitriai Vakarų pakrantės saulutei, nė kiek ne lengviau 3 val. nakties kilti į kalną žvyrkeliu per visa apimančias dulkes, ne pats lengviausias dalykas ir pusantros paros kratytis autobusiuke pasiimant atkarpą baigusį bėgiką ir išleidžiant į trasą naująjį (beje, neoficialiai rungtyniaujama, kieno autobusiukas įmantriausiai išdažytas, o čia mūsų šalis buvo ‘be konkurencijos’, tarp kitko, jį paskolino Portland ‘Timbers’ ir Lietuvos futbolo rinktinės gynėjas Vytautas Andriuskevičius!), bet viską atperka neįtikėtina komandinė dvasia, kuomet dalijamės maistu ir vandeniu, kai aplenkiantis bėgikas būtinai pasako ‘šaunuoliai’, kai pakelės gyventojai įrengia improvizuotus fontanus bėgantiems atsivėsinti, o iš pravažiuojančių autobusiukų aidi palaikymo šūkiai ir Alpių varpelių barškėjimas. Neįtikėtina patirtis dalyvauti šiame bėgime, ačiū ‘Lituanica’ vadovei už galimybę prisijungti ir praleisti puikias dvi paras su jumis visais!”

Turbūt nesuklysiu teigdamas, kad šio ne tik ilgiausios distancijos, bet ir keisčiausio estafetinio bėgimo pasaulyje epitetą užsitarnavusio Oregono maratono dalyvis savo diplomatinį kostiumą į bėgiko aprangą nė nemirktelėjęs iškeistų ir vėl, o gal už kelių dienų stotų ir prie starto linijos. Kaip ir beveik 13 tūkstančių kitų pamišusių bėgikų iš 36 šalių, 50-ties Amerikos vals-

tijų, paskelbus kitų metų „Hood to Coast“ registraciją, pasirašančių paskutinį rugpjūčio mėnesio savaitgalį ramų poilsį šeimoje iškeisti į siurrealistinį pusantros paros linksmam kuoktelėjusių žmonių pasaulį.

Darius Gaidys finišuoja savo atkarpoje – Romanas iš San Francisco ir Giedrė iš Camas, WA, šalia.

Kol Inga, Giedrė, Marissa, Mingdaugas, Darius, Rytis, Vilmantas, Romanas, Andrejus, Pavel, Sergej bei Javier kovojo su nuovargiu ir „vijosi“ sau iš anksto nusistatytą 30 val. „Hood to Coast“ maratoninio estafetės laiko ribą, šeštadienio popietę Darių Gaidį pasiekė žinutė iš saulėtosios Arizonos lietuvių: „Jei užkabino, atlėk rugsėjo 30 d. pas mus į Flagstaff, AZ. Pereisime – perbėgsime Didįjį Kanjoną! (Grand Canyon). Atstumas ‘juokingas’, vos 22 mylios (~35 km.)“, – vadinasi, konsulo Dariaus Gaidžio, kaip ir Lietuvos krepšininkų, iššūkiai dar nesibaigia, na, o spalvingai išprotėjusiame „Rožių“ mieste maratono bėgikų būryje, manau, sutiksime ir mūsų šalies diplomatų – bėgimo entuziastų ir kitais metais. Juo labiau kad Portlando lietuviams jau antri metai nusišypsojo laimė susilaukti Lietuvių Fondo bei Kūno kultūros ir sporto departamento Lietuvoje paramos, kurios dėka „Lituanica“ šiemet padengė estafetinio bėgimo komandos starto mokestį ir pasipuošė nauja „LT Identity“ pagaminta paradine apranga.

Šaunią komandą papildė konsulas Darius Gaidys (penktas iš d.).

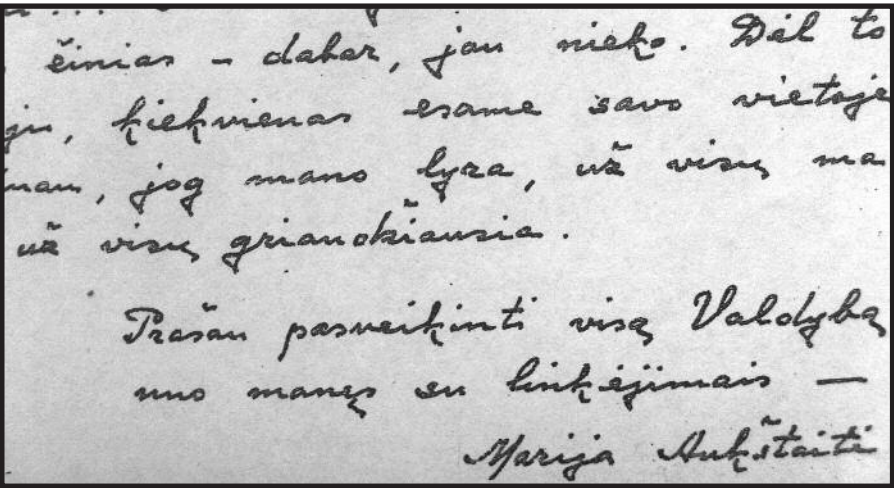
„Lituanica“ komandinės nuotraukos

„Lituanica“ bėgikai su nauja apranga.

„Lituanica“ komandos bėgikus vežiojęs Vyto Andriuskevičiaus mikroautobusiukas savaitgalį buvo „be konkurencijos“.

Iš rašytojos Marijos Aukštaitės laiško LRD pirmininkui Benediktui Babrauskui.

LRD valdyba 1963 m. Iš k.: Bernardas Brazdžionis, Alė Rūta, Marius Katiliškis, Bronys Raila ir Juozas Timinis. Nuotraukos iš LTSC fondų

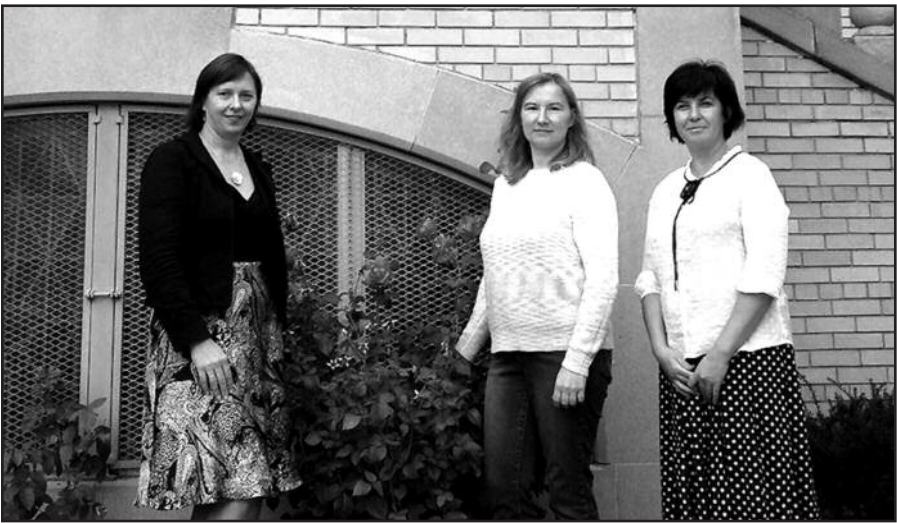
Doc. Žydronė Kolevinskienė: „Mane Amerika yra giliai įklampinusi...”

Rugpjūčio 19 – rugsėjo 6 d. Čikagoje, Jaunimo centre įsikūrusiame Lituanistikos tyrimo ir studijų centre stažavosi Lietuvos edukologijos universiteto Lietuvių ir lyginamosios literatūros katedros vedėja doc. **dr. Žydronė Kolevinskienė**. Jau ne pirmą kartą LTSC besilankanti literatūrologė tyrinėjo Pasaulio lietuvių archyve turimą Lietuvių rašytojų draugijos fondą, rinko archyvinę medžiagą būsimai monografijai „Lietuvių rašytojų draugijos veikla Amerikoje 1950–1990 m.“. Su mokslininke kalbamės apie stažuotę didžiausiame lituanistikos akademiniame archyve už Lietuvos ribų, čia patirtus atradimus, nusivylimus bei išsivežamus įspūdžius.

Nors trumpai papasakokite apie save, savo darbus ir planus.

Dirbu Lietuvos edukologijos universitete, Humanitarinio ugdymo fakultete, esu Lietuvių ir lyginamosios literatūros katedros vedėja. Nuo doktorantūros studijų domiuosi lietuvių diaspora Amerikoje: skaitau paskaitas apie išeivijos literatūrą, moterų veiklą išeivijoje, apie lietuvių kultūrinius ir literatūrinius pėdsakus Jungtinėse Amerikos Valstijose, pristatau pranešimus konferencijose, dalyvauju projektuose. Ši tematika bei problematika aptariama ir daugelyje mano straipsnių. Nuo 2009 metų manąjį mokslinių interesų lauką papildė naujausios emigrantinės lietuvių literatūros tyrinėjimai, už Lietuvos ribų anglų kalba kuriančių lietuvių kilmės rašytojų kūrybos aktualizavimas. Tam 2010–2012 m. buvo skirtas mūsų katedros mokslininkų grupės projektas „Tautinės vertybės 1990–2009 metų lietuvių išeivijos literatūroje“. Pastarųjų kelerių metų mano moksliniai tyrimai telkiasi į Lietuvių rašytojų draugijos (LRD) Amerikoje veiklą. Apie tai bus šiuo metu spaudai rengiamoje monografijoje „Lietuvių rašytojų draugijos veikla Amerikoje 1950–1990 m.“. Domiuosi XIX a. pabaigos–XX a. pradžios moterų visuomenininkių, kultūrininkių, knyginių gyvenimą, jų epistolinį palikimą, lietuviškų moterų draugijų JAV istoriją. Visi šie segmentai neišvengiamai susiję.

Pas mus lankotės jau ne pirmą kartą, šįkart rinkote medžiagą būsimai monografijai „Lietuvių rašytojų draugijos veikla Amerikoje 1950–1990 m.“ Kam daugiausiai dėmesio bus skiriama šioje monografijoje, kada ji pasirodys?

Ž. Kolevinskienė (d.) su LTSC vicepirm. Kristina Lapienyte (v.) ir Loreta Timukienė.

Lietuvių rašytojų draugija buvo viena svarbiausių organizacijų išeivijoje, labiausiai atspindinti lietuvių literatūrinį gyvenimą nuo persikėlimo bei įsikūrimo Amerikoje iki Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo. Draugijos veikla Amerikoje pristatoma, remiantis atskirais pirmininkavimo laikotarpiais (Bernardo Brazdžionio, Benedikto Babrausko, Leonardo Andriekaus, Česlovo Grincevičiaus, Stasės Petersonienės ir kt.). Monografiniame tyrime akcentuojama, kad Draugija Amerikoje buvo atkurta jau turint tam tikrą paveldą (istorinį, kultūrinį), kuris tapo atspirties tašku, sudarė palankias sąlygas tolesnei atminties plėtojei, naujas prielaidas ir galimybes kurti. 1949 m. palikus DP stovyklas Vokietijoje ir nuo 1950 m. susitelkus Amerikoje, tik lietuviai subūrė tokią stiprią ir didelę „skėtinę“ organizaciją kaip Lietuvių rašytojų draugiją (nei airiai, lenkai, ukrainiečiai ar latviai tokio masto organizacijos tuo metu diasporoje neturėjo). Čia pat pabrėžčiau, kad tik lietuvių išeiviai sugebėjo per tokį trumpą laiką parengti net 37 tomus Lietuvių enciklopedijos (1953–1987 m.)! Enciklopedijos literatūrinių dalių rengimo rūpesčius atspindi LRD fonde esantys LEL įkūrėjo Juozo Kapočiaus laišakai pirmininkui Benediktui Babrauskui, Draugijos narių rašyti tekstai atskiriems enciklopedijų skyriams, surinkta įvairi medžiaga apie atskirus rašytojus, kitas iškilias kultūros asmenybes, lietuvių ir užsienio literatūros lauką apskritai. Vokietijos stovyklose mirusių rašytojų atminties įamžinimas, Vinco Krėvės, Maironio, Vaižganto raštų rengimai, Jurgio Savickio palikimo problemos, LRD laiškas Aleksandrui Solženicynui dėl okupuotos Lietuvos – tai tik maža dalis to, kas rūpėjo pasitraukusiems. 2016 m. minėjome 70 metų nuo Draugijos pir-

mojo suvažiavimo svetur, DP stovykloje Tiubingene, Vokietijoje. Tam buvo skirta ir jubiliejinė Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos kartu su Lituanistikos tyrimo ir studijų centru parengta paroda. 2020-aisiais sukaks 70 metų nuo Draugijos naujos steigties Jungtinėse Amerikos Valstijose, kai buvo panaikintos iki tol egzistavusios Šiaurės Amerikos lietuvių rašytojų draugija ir Lietuvių rašytojų tremtinių draugija, įkuriant bendrą Lietuvių rašytojų draugiją. Monografijos prieduose bus skelbiami įvairūs Draugijos dokumentai – suvažiavimų protokolai, naujienlaiškiai, literatūrinių vakarų programos, Draugijos premijos teikimo nuostatai, rašytojų korespondencija, Draugijos pirmininkų vieši pareiškimai to meto išeivijos spaudoje („Drauge“, „Dirvoje“ ir kt.) ir sovietinėje spaudoje („Literatūroje ir mene“, „Pergalėje“), liudijantys, kaip kitame žemyne atsidūrę rašytojai sprendė pasaulinės literatūros įtakų ir tautinės tapatybės išsaugojimo dilemas. Labai viliousi, kad monografija atspindės tuos rūpesčius, džiaugsmus ir vargus, plačiašakius Draugijos veiklos barus. Atskiras skyrius monografijoje – apie moterų rašytojų gyvenimo ir kūrybos sankirtas, jų patirčių liudijimus egzilyje.

Apsvarstytas ir recenzentų įvertintas knygos rankraštis šių metų pabaigoje turėtų būti įteiktas leidyklai, tad, tikimasi, kad kitų metų pradžioje monografija pasieks pirmuosius skaitytojus. Tokio pobūdžio knygų rengimas – nelengva užduotis vienam autoriui. Visą gausią medžiagą reikia peržiūrėti (dažnai net kelis kartus, tikslinant archyvinių dokumentų datas, vietas, autorius), struktūruoti, pildyti ar atmesti. Anksčiau akademiniame gyvenime buvo įprasta, kad mokslininkas, tyrėjas monografiją ren-

gia vos ne pusę savo gyvenimo ir tik dešimt ir dar dešimt kartų patikrinęs faktus, išryškines savo atradimus, leidžia pasaulin. Dabar globalaus amžiaus tempai monografijų rašymą ir leidybą prilygina beveik kaip romano – dveji, treji metai ir knyga privalo būti...

Didžiąją stažuotės dalį praleidote prie Lietuvių rašytojų draugijos fondo, kaip sekėsi rinkti medžiagą būsimai monografijai, kokie atradimai ar... nusivylimai laukė?

Jau nebe pirmą kartą, vėl ir vėl iš naujo grįžtu prie Lietuvių rašytojų draugijos fondo. Ir vėl nauji atradimai: nežinomi Liūnės Sutemos, Alfonso Nykos-Niliūno, Birutės Pūkelevičiūtės, Vinco Krėvės laišakai, ypač daug netikėtumų pažėręs, anksčiau nematytas LRD pirmininko Česlovo Grincevičiaus fondas, Draugijos valdybos susirašinėjimas apie galimybes ir negalimybes susijungti su Lietuvos rašytojų sąjunga (tarpininkaujant Albertui Zalatoriumi), anksčiau nematytos rašytojų nuotraukos, knygų leidybos, premijų skyrimo klausimai, bostoniškos enciklopedijos rengimas, etc. Ir tarp eilučių – alinantis darbas fabrikuose, bandymai įsitvirtinti universitetuose, finansinis nepriteklis, paliktų namų ilgesys...

Didžiausias nusivylimas, kaip visada, būna – laikas. Laiko stygius. Kai atrandi naują medžiagą, naujus duomenis, naujas jungtis ir sąsajas, o jau reikia išvykt....

Kokius įspūdžius šįkart parsivežėte iš viešnagės Amerikoje?

Mane Amerika yra giliai įklampinusi ir, matyt, paskandinusi... Tik grįžau, o jau pasiilgau Čikagos dangoraižių, upės, Michigano ežero, archyvo tylos ir senų knygų kvapo... Man viešint, Čikagoje kaip tik vyko džiaz festivalis, buvo pristatoma Paul Gauguin paroda. Aplankiau Amerikos rašytojų muziejų, kur išvydau ir garsųjį Jack Kerouac „Kelyje“ rankraštį. Tad įspūdžiai – patys geriausi.

Kas parėmė šią jūsų stažuotę?

Už galimybę atlikti mokslinius tyrimus esu dėkinga Lietuvos mokslo tarybai, parėmusiai šią mano mokslinę išvyką ir Lietuvos edukologijos universiteto Mokslo fondui. Už puikias darbo sąlygas, partnerystę, už sutikimą publikuoti archyvinę medžiagą nuoširdžiai dėkoju Lituanistikos tyrimo ir studijų centrui.

Dėkoju už pokalbį.

Kalbėjosi Loreta Timukienė

Redaktorė Vida Kuprytė El. paštas: draugasateitis@gmail.com

IŠ ATEITININKŲ GYVENIMO

Trijų koplytstulpių šventė

Kun. Gintaras Vitkus SJ šventina „Sodybos“ koplytstulpį Ateitininkų namų sodelyje. Koplytstulpis buvo architekto Jono Muloko suprojektuotas, Antano Janonio pastatytas, o šį rudenį Dainiaus Kopūsto restauruotas.

Jono Kuprio nuotr.

VIDA KUPRYTĖ

Rugsėjo 9 d. vakarą vyko ypatinga šventė – trijų koplytstulpių šventinimas Ateitininkų namų sodelyje, Lemonte. Susibūrimo tikslas – ne tiek kryžių pašlakstymas šventu vandeniu, kiek susitelkimu išpažinti, kas ateitininkų bendruomenei svarbu: tikėjimas, Tėvynės meilė, pagarba šeimai ir rūpestis lietuvių visuomene. Tuo ir pasižymėjo šis jaukus vakaras.

Šventė prasidėjo šv. Mišiomis, kurias po atviro dangumi ir trijų koplytstulpių apsuptyje aukojo kun. Gintaras Vitkus SJ. Giesmes vedė Dalia Lietuvninkienė, o akordeonu pritarė Vidas Neverauskas.

Po Mišių Ateitininkų namų pirmininkė Dainė Quinn paminėjo šių šventų stulpų istorijas, kurios buvo detaliau aprašytos šiai progai paruoštame lankstinuke.

Tie, kurie dažnai lankosi Ateitininkų namuose, gerai pažįsta lietuviškų kryžių meistro Antano Poskočio pastatytą koplytstulpį, puošiantį Ateitininkų namus nuo 1986 m. Šis koplytstulpis anksčiau stovėjo greta dr.

Jono Adomavičiaus namų, prie Jau-nimo centro, Čikagoje. Ateitininkų technikų Korp! Grandis dėka, koplytstulpis buvo perkeltas prie Ateitininkų namų ir A. Poskočio atnaujintas. Jis skirtas partizano Juozo Lukšos-Daumanto (1921–1951) ir kitų žuvusių korporantų pagerbimui. Po 30 metų nuo deginančių saulės spindulių ir lietaus jis pradėjo trūnyti, ir pribrendo laikas jį atnaujinti ir perdažyti.

Antras koplytstulpis taip pat dažnų lankytojų jau turėjo būti pastebėtas. Tai mažesnė Viktoro Veselkos koplytstulpio, pastatyto Dainavos stovyklavietės (Manchester, Michigan) kryž-

kelėje, kopija. Kopiją apie 1971–1972 m. padarė tada studentas Kazys Razgaitis kaip dovaną savo tėvams. Šiais metais Razgaičių šeima koplytstulpį padovanojo Ateitininkų namams.

Daug kas iš svečių trečiąją koplytstulpį išvydo pirmą kartą. Tai iš dr. Jono Adomavičiaus „Sodybos“ Marquette Parke perkeltas architekto Jono Muloko suprojektuotas ir Antano Janonio pastatytas meno kūrinys. Aukštas, elegantiškas koplytstulpis iš tolo lyg primena japoniškų pagodų stogelius, o po stogeliais – išraitymus-dragonus. Bet priėjus arčiau stilizuoti elementai pasikeičia į aiškiai lietuviškus. Pastatytas tamsių medžių fone metalo vario koplytstulpis vakaro šviesoje švytėjo.

Visus tris koplytstulpius atnaujino, sutvirtino Ateitininkų namų prižiūrėtojas Dainius Kopūstas. Dainė Quinn jam ypač dėkojo už meistriškai atliktą darbą. Dėkojo ir koplytstulpių atnaujinimo mecenatams: Laimai ir Jonui Šalčiams, Partizano Daumanto-Prano Dielininkaičio jaunųjų ateitininkų kuopai bei Lietuvių Fondui.

Pirmininkė pristatė šventėje dalyvaujančius architekto Muloko sūnų Rimą Muloką su žmona Rūta, atskridusius šia proga iš Californijos.

Dainė Quinn savo kalbą baigė gvildendama koplytstulpių reikšmę: „Lietuviški koplytstulpiai yra mūsų krašto piramidės ir sfinksai. Jie yra mūsų tautos dailės paminklai ir krašto papuošalai... Tai paminklai Dievui, primenantys mums mūsų gyvenimo svarbiausią iššūkį: „Visa atnaujinti Kristuje, tarnaujant Dievui ir Tėvynei“.

Tada šventės dalyviai apsupti koplytstulpius ir kun. G. Vitkus juos pašventino.

Po apeigų visi buvo pakviesti į kun. Ylos menę pasivaikinti lietuviška

Architekto Jono Muloko koplytstulpis iš arti. Dainos Čyvienės nuotr.

vakariene. Tai buvo gera proga apžiūrėti iš Californijos atvežtą architekto Jono Muloko darbų parodą. Buvo rodoma ir Antano Janonio padaryta detali Muloko koplytstulpio miniatiūra.

Šventėje dalyvavo visų kartų ateitininkai – nuo naujausių, dar šiais metais tik gimusių, iki jau žilų senelių. Ateitininkų namuose dvelkė ypač šilta, šeimyniška nuotaika. Galima tikėtis, kad pozityviai nuteikė Dainės Quinn pastaba ir palinkėjimas: „ALVUD'o koplytstulpio viršūnėje, po stogeliu, kabo varpelis, kuris vėjo supamas simboliškai kviečia visus susivienyti ir prisiminti visa tai, ką Dievas davė. Linkiu visiems, kad, kas kartą eidami pro šiuos koplytstulpius, pagalvotumėte apie tai, kas svarbu, kas amžina“.

Vaizdas iš architekto Jono Muloko darbų parodos, kuri vyko Ateitininkų namuose.

Kun. Gintaras Vitkus SJ, Rūta ir Rimas Mulokai, restauratorius Dainius Kopūstas, mecenatai Jonas ir Laima Šalčiai ir Ateitininkų namų valdybos pirm. Dainė Quinn.

Dainos Čyvienės nuotr.

Lietuviškas jaunime!

Rengiamas studentų savaitgalis Dainavoje

Spalio 20-22 d. kviečiame studentiją, 18–35 m. ateitininkus ir ne ateitininkus, dalyvauti Studentų ateitininkų savaitgalyje Dainavos stovyklavietėje, Manchester, MI. Lavinsime protus, švęsime lietuvių kultūrą, diskutuosime dabartines temas ir bendrausime su senais ir naujais draugais. Neišvengsime ir fizinio darbo – bendra talka Dainavos stovyklavietę padėsime paruošti žiemai.

Registruotis galima parašius Studentų ateitininkų sąjungos pirmininkui Kovui Kulbiui el. paštu: kovaskulbis@gmail.com.

Laukiame visų!

Studentų ateitininkų centro valdyba

Ateitininkų studijų savaitgalis (I)

Ateitininkų studijų savaitgalio organizatoriai visą rugpjūčio mėnesį „Draugo“ puslapiuose kvietė atvykti į Dainavos stovyklą pasiklausyti įdomių paskaitų, padiskutuoti – patobulėti pagal inteligentiškumo principą ir gerų draugų draugijoje išlydėti vasarą. Nors dauguma atvažiavusiųjų į Studijų savaitgalį prie savo pavardžių turėjo aukščiausius mokslo srities titulus, bet ir jie nepraleido progos praplėsti savo akiratį kitose mokslo, kultūros, istorijos srityse.

Pirmoji diena

Studijų savaitgalis prasidėjo dr. Onos Daugirdienės paskaita apie Giedros korporacijos istorijos knygos sudarymą. Skaitytojui priminsiu, kad Giedros korporacija yra organizacija, jungianti aukštuosius mokslus studijuojančias ar baigusias ateitininkes moteris, veikiančias Ateitininkų federacijos apimtyje. Giedros korporacijos narės individualiai ir kartu savo gyvenimu ir darbais siekia gilinti savo katalikišką tikėjimą; ugdyti savo tautiškumą; lavinti inteligentiškumą, siekiant plataus bei gilaus išsilavinimo; brandinti visuomeniškumą; skleisti šeimyniškumą ir šilumą, skiriant savo žinias ir jėgas šeimų ir bendruomenės gerovei. Giedros korporacijos susikūrimo pradžia laikoma 1926 spalio 3 d. Giedros šūkis – „Į kalnus, į viršūnes“, pasirinkta globėja – šv. Teresė iš Lisieux. Po Antrojo pasaulinio karo Giedra atsikūrė Vokietijoje ir po to – JAV. Šiuo metu Giedros korporacija veikia tik JAV su skyriais Čikagoje ir Clevelande, nors pavienių giedrininkių randama įvairiuose pasaulio kraštuose.

Turėjau progos ne tik pasiklausyti labai įdomios ir nuoširdžiai pateiktos paskaitos apie istorinės knygos rašymo sunkumus, bet ir užduoti prelegentei dr. Onai Daugirdienei keletą klausimų.

Aš manau, kad dauguma „Draugo“ skaitytojų jus puikiai pažįsta, o man buvo labai malonu su jumis susipažinti ir išgirsti apie jūsų didelį (keletą metų trunkantį) darbą rašant Giedros korporacijos istorijos knygą. Dr. Onute, kaip supratau iš Jūsų paskaitos, kad jau 1953 metais giedrininkės pradėjo kalbėti apie istorinės korp. Giedros knygos ruošimo būtinumą. Bet dėl įvairiausių priežasčių joms tai padaryti vis nepavykdavo. Ir štai, prabėgus beveik šešiasdešimtmečiui, atrodo, kad pirmųjų giedrininkių svajones įgyvendinsite jūs. Išvardinkite visas drąsuoles, kurios ėmėsi šio sunkaus darbo.

Tai Rita Venclovienė, Raminta Marchertienė, Asta Kleizienė ir Ona Daugirdienė.

Kaip jūs tarpusavyje pasidalijote pareigomis?

Samoningo pasidalijimo gal ir nebuvo. Bent aš neatsimenu. Man atrodo, kad visos prie visko kažkiek prisidėjo. Pradžioje suorganizavom provizorinį knygos turinį ir tada vienos ar kartu ėmėm kurti nors dalį ar temą, tyrinėjom, rašėm, perrašėm, vėl tyrinėjom ir t. t.

Ką jūs darote kitaip, negu prieš tai apie šios užduoties įgyvendinimą svajojusios giedrininkės? Nors ir nedrąsiai, bet jau galite matyti savo darbo pabaigą.

Kadangi mes neatradom ankstesnių istorijos rašytojų nepasisekimo priežasčių, negaliu pasakyti, ką darome kitaip. Tos ankstesnės giedrininkės buvo labai ryžtingos, vadovaujančios moterys. Kodėl joms nepasisekė parašyti istorijos, mums lieka galvosūkis.

Mes net nelabai galim paaiškinti, kodėl mes pačios, dirbdamos jau šešeri metai, nepavargom ir nepadėjom projekto į šalį. Gal mūsų atveju labai didelė darbo paskata tapo kassavaitiniai redakciniai posėdžiai. Mes įgijome rutiną, kas sėkmingam darbui yra labai reikalinga.

Pasakojote, jog įsivaizdavote, kad jūs laukia gana paprastas darbas: surinkti, sutvarkyti ir tvarkingai sudėlioti archyvinę medžiagą, bet... Susidūrėte su daugybe „smulkmenų“, kurios jūsų darbą stabdė ir labai apsunkino: netiksliai parašytos pavardės, užmiršta parašyti protokolo rašymo data... Ar galite paminėti nors vieną atvejį, kuris jūsų darbą pristabdė ilgiausiai?

Gal nestabdė, bet kas truko nenumatytai ilgai – tai biografijų rašymas. Gyvosios giedrininkės vangiai siuntė savo informaciją, o giedrininkės iš Lietuvos laikų buvo nebylios, nes jau Amžinybėje. Teko vesti šimtus susirašinėjimų, kol suradom senųjų giedrininkių palikuonis, kurie galėjo prisiminti ir pateikti informaciją, ir kol iš gyvųjų išpešėm biografijas.

Mes taip pat nepagalvojom, kad neturime iš ko parašyti Lietuvos laikų „Giedros“ istorijos. Savo archyvų dėžėse turėjome tik išeivijos laikų medžiagą. Nebuvo galimybių prieiti prie pirmo laipsnio istorinių šaltinių, tad teko informaciją ištraukti iš aprašymų spaudoje ir atsiminimų. Tas irgi užėmė daug laiko.

Savo paskaitoje jūs minėjote keletą giedrininkių, kurių gyvenimas ir veikla jums padarė didžiausią įspūdį. Ar galite papasakoti nors apie vieną iš jų?

Ona Girčytė-Maksimaitienė gimė 1902 m. Peterburge, Lietuvos universitete 1927 m. baigė istoriją, liko su trim mažamečiais vaikais, kai karininkas vyras 1941 m. NKVD buvo suimtas. Iki 1957 m. mokytojavo penkiose gimnazijose Lietuvoje, viena išlaikydama šeimą. Sulaukusi 55 m. amžiaus, užuot

išėjusi į pensiją, atsidėjo savo svajonei – grynajam istorijos mokslui, išvyko į Lietuvos mokslų akademijos Istorijos institutą. Būdama 64 metų amžiaus apgynė daktaro disertaciją. Dar būdama jauna pedagogė sukūrė pirmą sieninį Lietuvos istorijos žemėlapi, parengė „Istorijos mokymo metodiką“, dėstė ne tik istoriją, bet ir vokiečių kalbą, gimnastiką, visuomenės mokslą, psichologiją, logiką. Sudarė devyniolika XII–XX a. Lietuvos istorinių žemėlapių, parašė keletą knygų apie 1863 metų sukilimą, istorinę kartografiją ir geografią, Panevėžio miesto ir krašto istoriją, buvo Visuotinės lietuvių enciklopedijos straipsnių autorė. Savo mokslinį darbą LMA istorijos institute tęsė net iki 94 metų amžiaus!

Kada jau galima tikėtis šios knygos pasirodymo ir kaip ji vadinsis?

Esame pasiryžusios po Naujųjų metų atiduoti medžiagą į spaustuvę. O knygos pavadinimas turbūt bus paprastas ir be išraitymų, kuris nors „Giedros korporacijos istorija“ vairiantas.

Ona Daugirdienė
Dainos Čyvienės nuotraukos

Jūs minėjote, kad reikia atlikti dar daug svarbių ir neatidėliotinų darbų, kad jūsų tėvų ir senelių darbai nepradingtų po istorijos dulkėmis. Įsivaizduokite, kad jūsų mintis skaitys sugebėjimo, noro ir šiek tiek laiko turintis žmogus. Kokie svarbiausi darbai turėtų būti daromi nelaukiant rytdienos?

Viskas yra skubu vien tik todėl, kad nežinome, kiek rytdienų mes turime. O neįamžinti darbai ar veikla ateities kartoms tampa lyg ir niekada nebuve. Archyvinę medžiagą kaupti ir tvarkyti yra labai svarbu, ir tai reikėtų daryti tęstinai, pradedant šiandiena, o kol tai daroma, reikėtų griebti mūsų vyresnius ir užrašyti jų atsiminimus.

Ačiū už pokalbį. Ir ačiū už jūsų darbą įamžinant giedrininkių pasiekimus.

Kalbino Vitalija Dunčienė

Bus daugiau

LOS ANGELES 31ST ANNUAL LITHUANIAN DAYS

St. Casimir
Lithuanian Catholic
Church

2718 St. George St.
Los Angeles, CA
90027

Sept. 30th and Oct. 1st

- Lithuanian music, singers & folk dancing
- Traditional food & spirits
- Amber, artwork & crafts
- Saturday evening festivities

Itdays.com

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Neviešins buvusių KGB bendradarbių

Vilnius (LRS info) – Parlamentarai nesutiko, kad būtų paviešintos visų buvusių KGB bendradarbių, tarp jų ir prisipažinusių apie šią veiklą ir gavusių valstybės pažadą saugoti jų slapstį, pavardės.

Projektą pateikęs Seimo narys Zbignevas Jedinskis teigė, kad taip „visiems laikams būtų galima užversti gėdingą KGB knygą“, nebebūtų galima, ypač prieš rinkimus, spekuliuoti KGB korta, šantažuoti buvusių bendradarbių.

Z. Jedinskis siūlė pakeisti Asmenų, slapta bendradarbiavusių su buvusios SSRS specialiosiomis tarnybomis, registracijos, prisipažinimo, įskaitos ir prisipažinusiųjų apsaugos įstatymą, kad nuo kitų metų sausio viešai būtų paskelbtos visų asmenų, turėjusių ryšių su KGB, pavardės.

Panašus siūlymas Seime aptartas ir 2015 metais, tačiau tuomet parlamentarai nusprendė, kad duomenys apie prisipažinusius buvusius KGB bendradarbius turi būti saugomi dar

75 metus.

2000 metais įsigaliojęs įstatymas buvusiems KGB ir kitų sovietinių spectarnybų darbuotojams bei slaptiems bendradarbiams leido prisipažinti ir registruotis specialioje komisijoje, išlaptinant duomenis. Nuslėpusiems savo KGB praeitį grėsė paviešinimas ir kai kurie profesinės veiklos apribojimai. Galimybė prisipažinti buvo ir anksčiau – 1991–1992 metais, Aukščiausiosios Tarybos laikinajai komisijai.

Paskelbus savanoriško prisipažinimo terminą, Liustracijos komisijai apie bendradarbiavimą su slaptosiomis SSRS tarnybomis prisipažino 1589 asmenys.

Remiantis išlikusia KGB dokumentine medžiaga daroma prielaida, kad 1940 – 1991 metais su LTSR KGB slapta bendradarbiavo apie 118 tūkst. asmenų. Neprisipažinusių buvusių KGB agentų pavardės jau kelerius metus skelbiamos interneto puslapyje www.kgbveikla.lt.

NATO pareigūnas domėjosi saugumu Lietuvoje

Vilnius (KAM info) – Vyriausiojo NATO pajėgų Europoje vado pavaduotojo generolo sero James Everard susitikime su Lietuvos kariuomenės vadu generolu leitenantu Jonu Vytautu Žuku buvo aptarta saugumo situacija regione ir tolesni NATO planai.

J. Everard apsilankė Rukloje dislokuotame Vokietijos vadovaujama me NATO priešakinių pajėgų batalio-

ne, kur susitiko su jo vadovybe, Lietuvos kariuomenės mechanizuotosios pėstininkų brigados „Geležinis Vilkas“ atstovais.

Jungtiniame štabe generolui buvo pristatytos Lietuvos kariuomenės pajėgų vykdomos tarptautinės operacijos, informacija apie saugumo situaciją Baltijos regione, aptartos Rusijos ir Baltarusijos pratybos „Zapad 2017“.

Iš Lietuvos skraidys į ES valstybių sostines

Vilnius (Mano vyriausybė) – „Gerai susisiektas oro transportu yra reikšmingas ekonomikos augimo, verslo plėtros, judumo ir turizmo veiksnys. Sunku įsivaizduoti sėkmingą Europos integraciją be patikimų ir kokybiškų oro jungčių tiek pačioje Europos Sąjungoje, tiek su trečiosiomis šalimis. Lietuva norėtų pasiūlyti paprastą tikslą – iki 2020 metų visas valstybių narių sostines susieti tiesioginiais skrydžiais“, – ES transporto ministrų neformalios tarybos sesijoje Taline trečiadienį sakė susisiektimo viceministras Ričardas Degutis.

Susisiektimo viceministro teigimu, Europos oro transporto teisinė aplinka kol kas nėra tinkama šiam tikslui pasiekti, todėl siūlytina persvarstyti galiojančius teisės aktus ir užtikrinti alternatyvias priemones.

Padėtis aviacijos rinkoje kinta, tad Lietuva norėtų papildyti ES teisės

aktus nuostatomis, kurios leistų oro transporto kompanijoms lanksčiau konkuruoti, išlaikant pusiausvyrą tarp daugiau ir mažiau konkurencingų rinkų. Šis principas galėtų būti taikomas ne tik saloms, bet ir regioniniams bei mažesniems oro uostams, o taisyklės dėl valstybės pagalbos oro linijoms ir oro uostams taip pat turėtų suteikti daugiau lankstumo.

„Turime suteikti oro uostams ir ES valstybėms narėms paprastesnius būdus, kaip plėtoti ir pritaikyti savo šalių oro uostų infrastruktūrą pagal būsimus poreikius. Žinome, kad tai sudėtingos temos, bet ši diskusija būtina, siekiant realizuoti kiekvienos Europos dalies potencialą“, – teigė susisiektimo viceministras R. Degutis.

Diskusijos pradžią dėl patikimų ir kokybiškų oro jungčių inicijavo šiuo metu ES Tarybai pirmininkaujanti Estija.

Rekonstruos „Neringos“ viešbutį ir restoraną

Vilnius (1 PSL.lt) – Legendinis sostinės „Neringos“ restoranas ir viešbutis užsidaro kiek ilgiau nei metus užtruksiančiai rekonstrukcijai. Paskutinė „Neringos“ darbo diena ir atsisveikinimo renginys – rugsėjo 28 dieną. Viešbučio ir restorano klientus vėl pakviesti planuojama 2019-ųjų pradžioje.

Po rekonstrukcijos viešbutyje bus 29 kambariais daugiau nei šiuo metu (60), bus įrengtos konferencijų salės, požeminė automobilių stovėjimo aikštelė.

Vienu iš sostinės simbolių laikomas „Neringos“ restorano interjeras liks nepakeistas.

Restoranas „Neringa“ atidarytas 1959 m. lapkričio 6 d. tuometinės kavinės projekto ir pavadinimo autoriai – Algimantas ir Vytautas Nasvyčiai.

Legendinis restoranas ir viešbutis užsidarys beveik metams laiko. Vmgonline.lt nuotr.

Restorano interjerą taip pat kūrė dailininkai Vladas Jankauskas, Vytautas Povilaitis (sienų tapyba), skulptorius Juozas Kėdainis. 1970 m. lapkričio 5 d. restorano interjeras įtrauktas į Lietuvos architektūros paminklų, saugojamų valstybės, sąrašą.

Baigėsi prieštarinagai vertintos pratybos „Zapad“

Minskas (ELTA) – Rusija ir Baltarusija baigė aštuonias dienas Lenkijos ir Baltijos šalių pasienyje trukusias užsienio prieštarinagai vertintas dienas pratybas „Zapad“.

Prieš manevrus būsiant, kad Rusija gali ilgam išplėsti savo karinį buvimą kaimyninėje valstybėje.

Rusijos karinių oro pajėgų lėktuvai bus atitraukti iš pratybų teritorijų ir

Neramumai Ispanijoje

Madridas (ELTA) – Ispanijos civilinė gvardija Barcelonoje sulaukė aukšto rango Katalonijos pareigūną ir atliko reidus pagrindinėse regiono vyriausybės ministerijoje, susijusiose su uždrausto referendumo dėl Katalonijos nepriklausomybės organizavimu.

Regiono įtampa buvo aukšta dar iki Katalonijos viceprezidento administracijos generalinio sekretoriaus Josep Maria Jové sulaikymo.

Likus keletui dienų iki planuojamo referendumo, buvo apieškoti regiono ekonomikos ir užsienio reikalų ministerijų bei prezidento administracijos pastatai.

Katalonijos lyderiai žada nepaklusti teismo nurodymui sustabdyti referendumo, kurį Ispanijos valdžia laiko neteisėtu, rengimą.

Kuveitas išsiunčia Šiaurės Korėjos ambasadorių

Kuveitas (BNS) – JAV sąjungininkas Kuveitas suteikė Šiaurės Korėjos ambasadoriui mėnesį laiko, kad išvyktų iš šios Persijos įlankos valstybės, bei sumažins savo diplomatinės atstovybės Pchenjane rangą, sakė vienas vyresnio rango Kuveito diplomatas.

Šiaurės Korėjos diplomatinė atstovybė emyrate taip pat bus sumažinta iki vieno reikalų patikėtinio ir trijų diplomatų, sakė šaltinis.

Ši priemonė paskelbta praėjus mažiau kaip dviem savaitėms nuo Kuveito emyro šeicho Sabah al Ahmad al Sabah apsilankymo Washingtone.

Japonija perkelia priešraketinės gynybos sistemą

Tokijas (ELTA) – Japonija Hokaido saloje dislokuotą mobilią priešraketinės gynybos sistemą perkelia į karinę bazę, esančią netoli vietos, virš kurios praskriejo neseniai Šiaurės Korėjos paleistos raketos.

Japonijos gynybos ministras Itsunori Onodera sakė, kad „Patriot Advanced Capability-3“ (PAC-3) tipo oro gynybos sistema perkeliama į pietinėje Hokaido dalyje esančią Hokadatės karinę bazę.

Sistemą nuspręsta perdислоkuoti po to, kai Šiaurės Korėjos paleista ra-

griš į savo gimtąsias bazes, paskelbė Rusijos gynybos ministerija.

Manevruose, kurie prasidėjo rugsėjo 14-ąją, oficialiais duomenimis, dalyvavo 12 700 karių. Per juos mokytasis atremti NATO puolimą. Lenkijoje ir Baltijos šalyse dalinių koncentracija jų pasienyje kėlė nerimą. NATO taip pat teigė, kad iš tikrųjų pratybose dalyvauja daug daugiau karių.

Ispanijoje vyko manifestacijos prieš šalies valdžios draudimą surengti Katalonijoje referendumą dėl nepriklausomybės. ELTA nuotr.

Katalonijos vyriausybė referendumą planuoja surengti spalio 1 dieną, tačiau tam atkakliai priešinasi nacionalinė vyriausybė.

Madrido vyriausybės poziciją parėmė šalies Konstitucinis Teismas, sustabdęs Katalonijos parlamento priimto referendumo įstatymo galiojimą.

to emyro šeicho Sabah al Ahmad al Sabah apsilankymo Washingtone.

Kuveitas nebeatnaujins leidimų šiuo metu emyrate dirbantiems darbininkams iš Šiaurės Korėjos.

Kuveite dirba nuo dviejų iki pus-trėčio tūkstančio šiaurinių korėjiečių, dar tūkstančiai jų dirba kitose Persijos įlankos valstybėse.

Kuveitas taip pat nutarė nebeįduoti vizų Šiaurės Korėjos piliečiams ir išaldyti visus prekybos ryšius bei lėktuvų skrydžius su Pchenjanu.

keta praskriejo virš pietinės Hokaido dalies ir nukrito į Ramųjį vandenyną netoli rytinės salos pakrantės. Tai buvo jau antrasis toks raketos skrydis virš Japonijos per mažiau nei mėnesį. PAC-3 perkelta iš kitos Hokaide esančios karinės bazės.

Dar keturi iš 34 Japonijos turimų PAC-3 sistemų, naudotų Tokijo regiono saugumui užtikrinti, neseniai buvo perkeltos į pietvakarinę šalies dalį. Tai padaryta po Pchenjano grasinimų paleisti raketą į JAV priklausančią Guamo salą Ramiajame vandenyne.

Latvijoje nepiliečių vaikai negims piliečiais

Ryga (Diena) – Latvijos parlamentas atmetė šalies prezidento Raimondo Vējuonio pasiūlytą iniciatyvą neberegistruoti Latvijos nepiliečiams gimusių vaikų kaip nepiliečių.

Pagal pasiūlymą, po 2018 metų birželio 1 dienos Latvijos nepiliečiams gimę vaikai neturėtų įgyti asmenų be pilietybės statuso. Latvijos vadovas pasiūlymą pateikė manydamas, kad tai padėtų konsoliduoti visuomenę remiantis bendromis vertybėmis.

„Latvija yra demokratinė ir moderni Europos valstybė, ir būtina dėti visas pastangas, kad toliau būtų vystoma ir stiprinama Latvijos valstybė. Latvijos švietimo sistema gali parengti ir išauginti padorius, garbingus ir atsakingus žmones, kurie būtų Latvijos

patriotai ir tvirtai jaustų priklausančius Latvijai“, – sakė jis.

Jei būtų priimtas, įstatymas būtų taikomas maždaug 50–80 naujagimių per metus. 2016 metais nepiliečiais buvo įregistruoti iš viso 52 naujagimiai.

Pagal dabartinius Latvijos įstatymus tėvai nepiliečiai įregistruodami savo vaiką gali pasirinkti užregistruoti jį kaip Latvijos pilietį, bet Latvijos pilietybė tokiems vaikams nėra suteikiama automatiškai. Valdantysis Nacionalinis aljansas nepritaria Prezidento iniciatyvai ir informavo kitas valdančiąsias partijas, kad pasinaudos savo veto teise. Po tokio pareiškimo koalicijos partnerės sakė, kad nepritars Prezidento iniciatyvai, nes tai gali išprovokuoti dabartinės vyriausybės žlugimą.

Parengė Dainius Ruževičius

SPORTAS

ČLKL – pergalės gyvena čia!

ČLKL – krepšinis Čikagoje vėl! Naujasis Čikagos lietuvių krepšinio lygos sezonas jau prasidėjo. Praėjusį šeštadienį, rugsėjo 16 d., įprastoje varžybų vietoje, Pasaulio lietuvių centre Lemonte esančioje M. Riškus sporto salėje, buvo sužaistos pirmosios ketverios 15-ojo ČLKL sezono rungtynės. Aikštėje susitiko „Juodkrantės“, „Lituanicos“, „Stumbro“, „Lietuvos“ ir „Vyneros“ komandos.

Prie šių penkių komandų spalio 7 d., šeštadienį, nuo 3 val. p. p. vyksiančiose antrojo turo rungtynėse prisijungs „Radviliškio“, „MB Global-Švyturio“ ir „Lietkabelio“ komandos, kurios ir sudarys jubiliejinio ČLKL sezono varžybų dalyvių branduolį. Subyrėjus „Atleto“, „Aukštaitijos“, „Jau-nimo“ ir „Kauno“ komandoms, 15-ajame ČLKL sezone dėl medalių kovos 8 komandos. Jos ČLKL čempionatą pasitinka nauju šūkiu: „ČLKL – pergalės gyvena čia“.

Sumažėjus varžybų dalyvių skaičiui, kiekvienai komandai šiemet leista registruoti po 16 žaidėjų, tarp kurių galės būti ir net po 5 ne lietuvių kilmės krepšininkus, tačiau tik du iš jų vienu metu galės rungtyniauti aikštėje.

Taip pat keisis ir ČLKL varžybų sistema, pagal kurią komandos tarpusavyje susitiks po du kartus. Vėliau, ketvirtfinalyje, komandos žais po kartą, o pusfinalyje kovos dvi rungtynes. Naujieji lygos čempionai paaiškės sužaidus vienerias finalines rungtynes.

Be pagrindinių ČLKL varžybų krepšinio aikštelėje vėlgi varžysis ir 6 senjorų komandos – „Panevėžys“, „Alytus“, „Vytis“, „Ažuolas“, „Kaunas“ ir lygos naujokė – „Vendas“. Šiose komandose rungtyniaujantys žaidėjai turės būti ne jaunesni nei 1979 metų gimimo.

Visas ČLKL naujienas bus galima sekti atnaujintoje modernioje didžiausios pasaulyje išeivijos krepšinio lygos svetainėje – www.cllkl.net.

ČLKL atidarymo šventėje – Prezidentas V. Adamkus

Oficialų 15-ojo sezono ČLKL čempionato atidarymą numatoma paskelbti spalio 14 d. Tadien bus žaidžiamos ketverios lygos rungtynės. Jas stebėti atvyks ir varžybų dalyvius pasveikins šventinio renginio itin garbingas svečias – Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus. Jį į krepšinio šventę atlydės naujai išrinktas LR generalinis konsulas Čikagoje Mantvydas Bekešius.

Krepšinio sirgalius kviečiame aktyviai dalyvauti ČLKL varžybose ir palaikyti savo mėgstamas komandas. Krepšinis vėl Čikagoje!

J. Valančiūnui nebėra vietos Toronte?

NBA rungtyniaujantis lietuvis Jonas Valančiūnas su Toronto „Raptors“ komanda pradėjo pasiruošimą savo šeštajam NBA sezonui. Prieš jį daugelis abejoja, ar 25-erių metų lietuvis pritaps vis labiau besikeičiančiame lygos žaidimo stiliuje. Analizuodamas šias dvejones, TSN žurnalistas Josh Lewenberg nusprendė apžvelgti Lietuvos rinktinės lyderio padėtį Kanados klube.

Prieš „Raptors“ treniruočių stovyklos pradžią, J. Valančiūnas – kaip dramblys kambaryje. Taip, jie vasarą bandė slapta išmainyti lietuvi, ir ne, jiems nepavyko rasti komandos, norinčios atlikti mainus. Bent jau ne tokiomis sąlygomis, kurių Kanados komanda norėjo. Ši situacija – šiek tiek neįprasta, bet ir ne neįprasta. Tai verslo dalis. Bet labiausiai stebina, kaip per pastaruosius dvejus-trejus metus pasikeitė paties J. Valančiūno vertinimas – tai laiko tarpas, per kurį pats Jonas beveik nepasikeitė.

Netgi kildavo klausimų, kodėl Toronto komanda jam neleisdžia žaisti daugiau. Bet dabar tie patys sirgaliai jau diskutuoja, ar Kanadoje šiam 213 cm ūgio sportininkui yra vietos. Ir netgi, ar jos apskritai yra besikeičiančioje NBA lygoje. Toks yra gyvenimas informaciniame amžiuje, kai susitarimas dėl mainų galima susitarti akimirksniu ir kartais sunku atskirti žaidėjo mainų vertę nuo tikrosios jo vertės. Šie rodikliai ne visuomet sutampa ir būtent tai yra pagrindinė priežastis, kodėl J. Valančiūnas vis dar yra „Raptors“ narys. Jo mainų vertė yra nepaprastai maža, bet tai rezultatas to, kokia linkme žaidimo stilius šiuo metu krypta. Mainų vertė daugiausiai remiasi pasiūla ir poreikiu. Atrodo, kad nuolat rinkoje yra laisvų tradicinių centrų, vyrukų su panašiais kaip Jono gabumais, tačiau jų poreikio paprasčiausiai nėra, nes dauguma komandų mažina ir greitina savo sudėtis, pabrėždamos metimus ir universalumą gynyboje. Bet tai nereiškia, kad „Raptors“ nevertina Jono. Priešingai. Jis jiems labai brangus, nes buvo pašauktas penktuoju numeriu, o klubas į jo tobulėjimą investavo daug laiko ir resursų. Todėl kyla klausimas: kas toliau? Kaip jiems išpešti kuo daugiau naudos iš talentingojo lietuvio, bet tuo pačiu nepakenkiant komandai?

Visgi dvikovas pradėti kartu su J. Valančiūnu ir S. Ibaka taip pat nėra idealus variantas – praėjusį sezoną šiam duetui būnant aikštėje per 100 atakų varžovai įmesdavo 1,8 taškais daugiau. Nors ir šie skaičiai taip pat nebūtų mirties bausmė, ypač jeigu D. Casey vis tik sugebėtų tinkamai išnaudoti lietuvi. Išimti Joną iš žaidimo pirmo kėlinio viduryje ir sugrąžinti į aikštę antrojo pradžioje kartu su K. Lowry ir atsarginiais leistų pasiekti kur kas daugiau naudos nei jam rungtynes pradedant ant suolo. „Raptors“ tokį eksperimentą jau bandė atlikti praėjusiais metais, tačiau neužtektinai.

J. Valančiūnas 82 proc. savo žaidimo laiko ant parketo praleisdavo kartu su D. DeRozan. Jie du kartu žaisdavo daugiau nei bet kuri kita pora. Ir tai negali pasikartoti, jeigu „Raptors“ ketina prioritetą teikti žaidimo praplėtimui, kamuolio dalinimuisi ir gynybai. Nepaisant visų judviejų stiprybių, šios žaidimo savybės į jas nepatenka. Ar J. Valančiūnas lemiamomis akimirkomis bus aikštėje, tikriausiai priklausys nuo varžovų penketo, žaidimo plano ir kaip jam seksis žaisti pirmuose trijuose kėliniuose – akivaizdu, kad šioje sferoje niekas nepasikeis. Tačiau jo vaidmuo, ko gero, taps dar aiškesnis, labiau pritaikytas konkrečioms situacijoms – kitoks nei daugelis tikėjosi prieš kelerius metus.

Visgi jo svarba šiai „Raptors“ komandai tikrai nepasikeitė. Kitaip nei D. DeRozan, Jono silpnybės tokios akivaizdžios, kad jos pernelyg išpūstos. Apmaudžiausia, kad jis nėra įvertinamas už tai, ką aikštėje daro geriausiai. Lietuvis yra vienas geriausių NBA kovotojų dėl atšokusių kamuolių, yra puikus baudų metikas ir geba rinkti taškus iš po krepšio. Jis sunkiai dirba tiek aikštėje, tiek už jos ribų, ir niekada nesisiskundžia nesulaukdamas perdavimų ar daugiau žaidimo laiko. To taip pat negalima praleisti pro akis. Ir nepamirškite, kad vos prieš metus, 2016-ųjų atkrintamosiose varžybose, Jonas visas šias žaidimo savy-

„Raptors“ klube J. Valančiūno laukia nauji išbandymai. Ar krepšininkas sugebės prisitaikyti prie naujo komandos braižo?

bes pademonstravo gelbėdamas strigusius K. Lowry ir D. DeRozan: juk iki nelemtos čiurnos traumos jis buvo sunkiai sustabdomas tiek serijoje prieš „Pacers“, tiek prieš „Heat“. Todėl, ne, „Raptors“ neturėtų nurašyti Jono. Kaip to daryti neturėtumėte ir jūs.

Kukli lietuvio pozicija lentelėje

Du didžiausi NBA apžvalgininkų tinklai paskelbė savo sudarytus geriausių lygos krepšininkų šimtukus. Stipriausioje pasaulio krepšinio lygoje rungtyniaujantiems Lietuvos atstovams juose skirtas minimalus dėmesys – Mindaugas Kuzminskas ir Domantas Sabonis į sąrašus nepateko, o Jonas Valančiūnas „Sports Illustrated“ lentelėje atsidūrė 80-oje vietoje, tačiau ESPN sąrašė liko už geriausiųjų šimtuko ribų.

Aukščiausio įvertinimo tarp europiečių sulaukė graikas Gianni Antetokounmpo, abiejuose sąrašuose užėmęs devintąją poziciją, o pajėgiausias Senajame žemyne gimusiais vidurio puolėjais apžvalgininkai laiko prancūzą Rudy Gobert (15 ir 14 vieta) bei serbą Nikola Jokič (25 ir 16). Abiejuose tinklalapiuose sutampa pirmosios dvi sąrašo vietos – geriausiu NBA krepšininku vienbalsiai laikomas LeBron James, o jam už nugaros įsitaisė 2017-ųjų metų finalo serijos naudingiausiasis krepšininkas Kevin Durant.

Paskelbti sąrašai iššaukė nemažai krepšininkų ir jų atstovų pasipiktinimo. Lygos žaidėjai socialiniuose tinkluose stebėjosi ESPN tinklalapio Carmelo Anthony skirta vos 64-ąją poziciją bei sąlyginai žemu Toronto „Raptors“ lyderio DeMar DeRozan vertinimu (36 ir 39 vieta).

E. Mockevičius rungtyniaus Vilniuje

Vilniaus „Lietuvos rytas“ sudarė sutartį su JAV rungtyniavusiu lietuviu Egidijumi Mockevičiumi. Klubas tikisi, kad jis taps pamaina tarpsezonio metu klubą palikusiems aukštaūgiams.

25-erių E. Mockevičius praėjusį sezoną NBA Plėtojimosi lygoje pradėjo savo profesionalaus krepšininko karjerą. Dukterinėje Brooklyn komandos rinktinėje, Long Island „Nets“ krepšininkas vidutiniškai rinkdavo po 7,8 taško ir 7,9 atkovoto kamuolio.

Klubo strategas Rimas Kurtinaitis jau anksčiau atskleidė apie vykstančias derybas su aukštaūgiu. „Man būtų malonu, jeigu mes sugebėtume su Mockevičiumi susitarti“, – teigė strategas.

2016 metais Mockevičius baigė studijas JAV. Krepšininkas dominavo NCAA pirmenybėse, o paskutinį sezoną Evansville universitete vidutiniškai pelnydavo po 15,7 taško ir sugriebdavo po 11,5 kamuolio.

Lietuviškoji tapatybė pasaulyje

RASA BAŠKIENĖ

Žodis „emigrantas“ tiesiog užprogramuotas sukelti nelabai gerą emociją: liūdesį, apmaudą, gailestį, kartais pyktį. Matuojame savo valstybės gerovę emigracijos skaičiais ir dūsaujame dėl „išsivažinėjančios Lietuvos“, kurdami įvairiausias strategijas sugrąžinti lietuvius namo.

Kokią Lietuvą mato mūsų tautiečiai, išvykę svetur? Trečioji emigracijos banga neša žmones siekti mokslų, ieškoti geresnio gyvenimo, pažinti, patirti, praplėsti akiratį. Nebūtinai jie liks svetur, nebūtinai jie grįš namo. Bet ar išsaugos savo lietuviškąją tapatybę, gyvendami skirtingoje kultūroje, naudodamiesi labiau išsivysčiusios šalies privalumais?

Šiuos klausimus diskusijoje „Lietuviškoji tapatybė pasaulyje“ kėlė užsienio lituanistinių mokyklų mokytojai, atvykę iš 22 šalių studijuoti Lietuvos edukologijos universiteto organizuotuose Lietuvių kalbos ir kultūros vasaros kursuose.

„Yra tokių lietuvių, kurie savo gimtąją šalį sutapatina su politika, ir jiems nereikia tos Lietuvos. Yra tokių gyventojų, kurie nepripažįsta esantys lietuviais. Sutinki lietuvi, o jis nenori sveikintis... Tačiau jei kas nors jį nuskriaus – ginti stos visi lietuviai!“, – sakė Laimutė Skiudulė, Norvegijos Rogalando vaikų laisvalaikio centro „Draugystė“ vadovė.

Sandra Jeglinskė, nemažai metų praleidusi Australijoje, Singapūre, Lenkijoje pastebėjo, kad žmonės būna įvairūs – vieni nori kuo greičiau asimiliuotis, kiti – brangina lietuvių kalbą. Bet visi nori dalyvauti lietuviškoje veikloje, žino ir atsimena lietuviškas dainas ir šokius.

Pasak diskusijos dalyvių, vaikų norą mokytis lietuvių kalbos ir kultūros lemia tėvų požiūris ir noras puoselėti savo vaikams lietuviybę. Mokytojui labai svarbu sudominti vaikus. O to siekiama įvairiausiais būdais: dalinantis tėvų ir senelių pasakojimais, kalbantis apie aplankytas vietas Lietuvoje, dainuojant, šokant, ieškant Lietuvos ir šalies, kurioje gyvenama, sąsajų. „Vaikai – būsimieji Lietuvos ambasadoriai, kurie užmegs profesinius, kultūrinius saitus su Lietuva, o vėliau šį santykį jie perteiks savo vaikams“, – sakė Austrijos Lietuvių Bendruomenės (LB) atstovas Mantas Viselga.

Pasak Kijevo lituanistinės mokyklos mokytojų Aurelijos Petkevič ir Ramunės Potašnikovos, Ukrainoje auga jau trečia emigrantų karta, tad lietuviybės išsaugojimas tampa iššūkiu. „Dažnai tėčiai lietuviai nekalbėdavo šeimoje lietuviškai, o vaikai ateina mokytis lietuvių kalbos, nes tiek jiems, tiek ir jų tėvams svarbi jų tapatybė ir svarbiausioji jos dalis – kalba, – sakė R. Potašnikova. – Kuo esame panašūs ir kuo skiriamės nuo ukrainiečių? Ukrainiečiai ieško savo tapatybės, o mes turime tūkstantmetę istoriją, kurios dalis – 250 metų – yra bendra istorija su Ukraina. Didysis LDK etmonas Konstantinas Ostrogiškis laikė save lietuviu, nors buvo kilęs iš rusėnų. Jo sūnus įkūrė pirmąją akademiją Ukrainos teritorijoje XVI a. Lietuvių ir ukrainiečių mentalitetas skiriasi, bet yra bendros sąsajos – tą stengiuosi savo pamokų metu paryškinti.“

Ashim D'Silva (www.unsplash.com) nuotr.

Diskusija „Lietuviška tapatybė pasaulyje“.

Martyno Musteikio nuotr.

Diskusijoje nuskambėjo mintis, kad sociologai yra nustatę, jog po pusantros kartos kalba dingsta, tad reikia ruošti ir pradėti organizuoti šalia kalbos mokymosi ir kitokią veiklą.

Vilma Leonavičienė, Lietuvos edukologijos universiteto Lietuvių kalbos ir kultūros centro vadovė, daugiau nei 15 metų organizuojanti keturių savaitių lietuvių kalbos ir kultūros (meno, filosofijos, šokių) vasaros kursus, pastebėjo, kad kalbos mokėjimas labai svarbus, tačiau tapatybei jis ne visada būtinas. Pasak V. Leonavičienės, tapatybė yra labai asmenišką žmogaus apsisprendimas: į kursus atvyksta žmonės, visiškai nemokantys lietuvių kalbos, tačiau savo ateitį siejantys būtent su Lietuva. „Jie jaučiasi didesni lietuviai, nei gyvendami Lietuvoje, dažnas įsigyja tautinį kostiumą, eina giedoti himną liepos 6 d. Jų vaikai nori į Lietuvą.“

Net ir norintieji kuo greičiau asimiliuotis į kitos šalies kultūrą didžiuojasi Lietuvos krepšiniu ar kitais

pasiekimais – tiek Amerikoje, tiek Australijoje. Didžiuojasi viena seniausių kalbų. Jiems skaudu just aplinkinių nepalankų požiūrį į išvyku-

siusius. „Galiu gyventi, kur noriu, tačiau laiku save lietuve. Ir man skaudu, kad dažnai jaučiame tokį gana negatyvų požiūrį į emigrantus... Viešoji nuomonė tokia, kad emigrantai gyvena lyg už ribos, nepriklauso Lietuvai...“ – teigė S. Jeglinskė.

Garsus visuomenininkas Vidmantas Valiušaitis, dalyvavęs diskusijoje, pabrėžė lietuviybės išlaikymo svarbą, mezgant tarpusavio ryšių tinklą ir stiprinant ryšius. Jis prisiminė Braziliją, kurioje faktiškai ištirpo 100 000 lietuvių išeivių, ir sulygino ją su JAV, išlaikiusią lietuviybę. „Lietuvoje turime kurti struktūras, vasaros stovyklas, nebūtinai visko laukti iš valdžios. Pigiausias būdas laimėti Lietuvai ambasadorių – pasikviesti vaikus į savo šeimas. Tapatybė nėra tik lietuviškai kalbantys žmonės. Oskaras Milašius, Jurgis Baltrušaitis, Česlovas Milošas, Adomas Mickevičius kalbėjo ir rašė prancūziškai, lenkiškai, rusiškai. Ši didžiulė potencialą reikia pritraukti Lietuvai“, – sakė V. Valiušaitis.

Diskusijoje nuskambėjo mintis, kad sociologai yra nustatę, jog po pusantros kartos kalba dingsta, tad reikia ruošti ir pradėti organizuoti šalia kalbos mokymosi ir kitokią veiklą. Išeivių vaikai, lankantys lituanistikos mokyklas, per pertraukas mieliau bendrauja šalies, kurioje gyvena, kalba. Ir tai yra normalu, nes šia kalba jie bendrauja su draugais, mokosi mokykloje. Kalba greitai jau nebebus svarbiausia priežastis save laikyti lietuviu, tad reikia ieškoti kitų variantų: šokti, dainuoti, pasiūlyti gimnazistams ir studentams stažuotes.

Lietuvai būtų per didelė prabanga nurašyti trečdalį svetur gyvenančių savo piliečių. Gyvenantieji Tėvynėje kartu su išeiviais gali kurti pasaulio lietuvių tinklą. „Būtų smagu, jei atsirastų sąvoka – Pasaulio lietuvis“, – diskusijos pabaigoje apibendrino dalyviai.

Bernardinai.lt

Sofia Pumputis, gyvenanti **Downers Grove, IL**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Nuoširdus ačiū, kad remiate lietuvišką spausdintą žodį.

Daila Liubinskienė, gyvenanti **Oak Lawn, IL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Jūsų dėka lietuviškas žodis skamba tarp mūsų.

Aldona Chesna, gyvenanti **Chicago, IL**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Dėkojame už suteiktą finansinę paramą.

Jonas Svera, gyvenantis **Bloomfield Hills, MI**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Jūsų parama padės skleisti lietuvišką žodį išeivijoje.

Namams paskolos, apdraustos sąskaitos

2212 West Cermak Road, Chicago, IL 60608
773-847-7747 * www.mutualfederalbank.com

Patarnaujam Čikagos ir apylinkių lietuviams daugiau kaip 100 metų.

Skrieti vandens motociklais per bangas – ne tik malonumas, bet ir sunkus darbas. (K. Miežlaiškis – ketvirtas iš k.)

Skrydžių per bangas nesustabdo patirtos traumos

Atkelta iš 1 psl.

Tarp čempionato dalyvių, geriausių pasaulio vandens motociklų sporto atstovų, kurie susirinko iš Amerikos ir Kanados, Kernius buvo vienintelis lietuvis. Vasarą, Whiting, Indiana vykusiose tarptautinėse „P1 AquaX“ varžybose K. Miežlaiškis buvo trečias. Tai buvo toli gražu ne pirmasis jo iškovotas asmeninis rekordas ir pasiekta prizinė vieta. Neabejotina, kad tai ir ne paskutinioji lietuvio pergalė.

Namo – su pergale ir mėlynėmis

K. Miežlaiškis sakė, kad likus kelioms savaitėms iki baigiamojų „P1 AquaX“ etapo, rungtyniaudamas kitų varžybų trasoje, jis patyrė gana sunkią traumą. Vandens bangos nusviestas nuo motociklo, sportininkas nuskrido keliolika metrų ir atsidūrė vandenyje. Tiesa, sulaukęs greitos gelbėtojų pagalbos, jis iš skausmo sukandęs dantis, tęsė varžybas ir jose net sugebėjo iškovoti trečiąją vietą. Tačiau skrydžio kaina buvo nemaža.

„Parnešiau žmonai į namus labai mėlyną savo sėdynę. Iki kitų varžybų sugijo“, – juokėsi K. Miežlaiškis. Stiprų dubens kaulų sutrenkimą sportininkui padėjo įveikti vaistai, tepalai ir raumenų jėgas atstatantys masažai.

Jo žmona Daina prisimindama tą vyro skrydį nuo motociklo iki šiol negali atsigauti. „Jis pakilo taip aukštai, paskui krito į vandenį. Aš net sustingau iš baimės. Tik kai pamačiau, kaip gelbėtojams priplaukus, Kernius pats vėl sėdasi ant motociklo, apsiraminau“, – prisiminė moteris.

Pavojai ir išlaidos neužmuša azarto

Per beveik trisdešimties metų vandens motociklininko karjerą lietuviui panašių skrydžių į vandenį būta ne vieno. „Pavojingiausias yra startas iki pirmojo posūkio, nes tuomet važiuoji ‘ak-lai’, prieš akis matyti tik vandens purslai“, – sako K. Miežlaiškis. Vienoje iš tokių starto maišalynių jam teko patirti ir nuostolių. Kartą kažkuris iš varžovų atsitrenkė į jo motociklą, po šio susidūrimo palikdamas jame skylę. Pasirodo, kad apžėgus motociklą skrieti per bangas nėra toks jau lengvas užsiėmimas. Ir speciali sportininko apranga – kombinezonas, batai, nugaros, taip pat rankų ir kojų sąnarių apsauga skirti ne pasipuikuoti, jie yra būtini vandens motociklininko atributai. Nes vadinamoje slalomo trasoje, kai per duotą laiką zigzagais lenkdamas kliūtis sportininkas turi apva-

Varžybų metu mechaniko A. Matelionio (k.) ir Dainos akys visada būna nukreiptos į trasoje skriejančį Kernių (d.).

žiuoti kuo daugiau ratų, jo viso kūno raumenys ir sąnariai dirba su didžiule jėga.

„Tai raumenų sportas. Kai važiuodamas 60 mylių per valandą greičiu turi įveikti 90 laipsnių posūkį, tuomet pajunti ir tuos raumenis, kurių anksčiau neįtarei esant tavo kūne. Kartais pasijunta, kad sąnariai ima ‘streikuoti’. Tačiau pradėjus pasiekti pergalių, azartas nebepaleidžia. Todėl sezono metu važiuoju dažnai, kada tik galiu. Gyvenantiems Floridoje yra daug lengviau vystyti šį sportą, nes ten gali treniruotis visus metus. Čia, Čikagoje, treniruotėms turi daugiausiai 5 mėnesius“, – sakė K. Miežlaiškis. Jis pridūrė, kad dalyvauti įvairiausio lygio vandens motociklų varžybose Amerikoje galima kone kas antrą savaitgalį.

Tačiau tam reikia turėti nemažai pinigų: kainuoja ne tik paties, bet ir komandos (dviejų mechanikų) kelionė bei motociklo pergabenimas. Spalio mėnesį bus rengiamas finalinis čempionato etapas Arizonoje. Tačiau vien komandos kelionei iš Čikagos ir motociklo nugabenimui prireiks mažiausiai 3 000 dolerių.

Nuo seno motorlaivio – iki motociklo

Tam, kad galėtum treniruotis ir dalyvauti varžybose, reikia turėti gerą ir patikimą, nepigiai kainuojantį vandens motociklą. Internete vandens motociklų sporto atstovams siūloma įvairiausių patobulinimų, kurie leidžia išvystyti dar didesnę greitį ir būti pra-

našesniam už varžovus. K. Miežlaiškis pasidžiaugia, kad pats gali pasidaryti nė kiek ne prasčiau, o gal ir geriau, nei internete besireklamuojantys specialistai. Lietuvis dirba automobilių remonto įmonėje mechaniku, todėl puikiai išmano techniką.

Vandens technikos sportu K. Miežlaiškis susidomėjo 1986 metais, dar tebegyvendamas Lietuvoje. Tuomet vaikinuką sužavėjo motorlaiviai. Jis savo sportininko karjerą pradėjo kaip motorlaivio padėjėjas. Po kurio laiko Kernius už 200 dolerių nusipirko ir savo motorlaivį, kuriam įmontavo iš Vokietijos brolio parvežtą „Yamaha“ variklį. Kadangi vandens sportas nepaliovė Kerniaus žavėjęs, jis pasiryžo naujam pirkiniui ir įsigijo vandens motociklą. Su juo treniravosi Lietuvoje, dalyvavo varžybose Latvijoje.

2002 m. laimėjęs „Žaliosios kortelės“ loterijoje, K. Miežlaiškis atvyko gyventi į Ameriką. Pirmąją vasarą dar nuskrido į Lietuvą ir ten treniravosi. Tačiau suprato, kad taip ilgai tęstis negali. Vyro sprendimas buvo parduoti vandens motociklą. Tiesa, ne tam, kad atsisakytų sporto, o tam, kad čia, Amerikoje, tęstų treniruotes su nauju, tobulesniu vandens motociklu.

Komanda – kaip kumštis

Dalyvauti varžybose Kernių pastūmėjo Čikagoje sutiktas vaikystės draugas Algirdas Matelionis. Su juo Lietuvoje kadaise kartu sportavo vandens motorlaiviais. K. Miežlaiškis sako, kad vandens motociklų sportas tik iš pažiūros atrodo, kaip vieno žmogaus sportas, tačiau iš tikrųjų, jis yra komandinis. Dalis pergalės priklauso ir padėjėjams – mechanikams, kurie padeda prie starto linijos.

Pirmasis Kerniaus mechanikas ir buvo Algirdas. Su juo sportininkas iki šiol keliauja į visas varžybas. Vėliau prie jų prisijungė Naglis Norkus. Šie du žmonės yra ne tik komandos nariai, bet ir K. Miežlaiškio draugai, kurie padeda jam visose varžybose. Aišku, pati ištikimiausia palaikymo komandos narė yra Kerniaus žmona Daina, kuri kartu su vyru važiuoja į visas treniruotes ir čempionatus.

„Man patinka, kad Kernius turi tikslą, jo siekia ir randa tam laiko. Aš jį palaikau, nors vyro pomėgiui išsina nemažai pinigų iš šeimos biudžeto. Tačiau aš jį tik skatinu ir ‘sergu’ už jį visose varžybose“, – sakė moteris. Ar jai pačiai patinka skristi per bangas vandens motociklu? „Teko, bet aš mėliau savo vyro laukiu krante“, – sako ištikimiausia K. Miežlaiškio „fanė“.

Šuoliams motociklu reikia gero sportinio pasirengimo. K. Miežlaiškio (k.) varžybų momentas. Asmeninio archyvo nuotrauka

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

GEDAS M. GRINIS, MD
Inkstų, pūslės ir prostatos gydymas bei chirurgija
HOLY FAMILY MEMORIAL UROLOGY
1818 Memorial Dr., Manitowoc, WI 54220
920-320-6344

VIDAUS LIGOS

SURENDER LAL, MD
Specialybė - vidaus ligos
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Tel. 773-434-2123
Valandos susitarus

BENDRA PRAKTIKA

ANDRIUS KUDIRKA, MD, MPH
Bendros praktikos gydytojas
15300 West Ave. #221 South
Orland Park, IL 60462
708-590-5300
www.seimosgydytojas.com

AUSŲ, NOSIES, GERKLĖS LIGOS

VYTENIS GRYBAUSKAS, MD
SUSAN T. LYON, MD
Ausų, Nosies, Gerklės ligos, Chirurgija,
Klausos aparatai
7350 W. College Drive, Suite 208
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-9199

STUBURO IR SKAUSMO LIGOS

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS-PRUNSKIS, MD
ir partneriai Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių,
sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų
skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.
Elmhurst: 630-748-3300
Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Barrington: 847-852-2000
www.illinoispain.com

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, MD
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

LINAS SIDRYS, MD
AKIŲ LIGOS–CHIRURGIJA–AKINIAI
2701 W 69 th St., Chicago, IL
5850 W 111th St., Chicago Ridge, IL
Tel. 708-636-6622

DR. ELIGIJUS LELIS
Akių ligos ir chirurgija
1192 Walter St, Lemont, IL 60439
1051 Essington Rd. #200
Joliet, IL 60435
Tel. 815-723-1854

ODOS LIGŲ SPECIALISTAI

DR. K. JUCAS
Odos ligų specialistas gydo odos
teigiamus ir neigiamus auglius ir žaizdas.
Kosmetinė chirurgija.
3235 W. 111 St, Chicago, IL 60655
773-233-0744 arba 773-489-4441

15-os advokatų komanda | Ilgametė patirtis | Lietuviškai kalbantys profesionalai

BOODELL & DOMANSKIS, LLC

Adomas Siudika
Tėsininkas
(312) 938-4909
asiudika@boodelaw.com

Audra P. Karalius
Advokatė
(312) 219-8540
akaralius@boodelaw.com

A. Rimas Domanskis
Advokatas
(312) 540-1075
domanskis@boodelaw.com

Dainius R. Dumbrys
Advokatas
(312) 938-4905
ddumbrys@boodelaw.com

Nekilnojamas turtas
—
Įmonių ir komercinė teisė
—
Paveldėjimo teisė JAV ir
Lietuvoje
—
Atstovavimas teismuose
—

One North Franklin,
Suite 1200
Chicago, IL 60606
Fax: (312) 540 1162
www.boodelaw.com

KEPYKLA IR DELIKATESAI

6216 W. Archer Ave., Chicago, IL 60638
Tel. 773-581-8500

- Lietuviška duona ir raguoliai
- Vestuviniai ir įvairūs tortai
- Siunčiame mūsų produktus UPS
- Atidaryta 7 dienas per savaitę
- Aplankykite mūsų svetainę – www.racinebakery.com

autotradeusa
sales • export • rebuilding
www.autotradeusa.com

PADEDAME SURASTI, NUPIRKTI IR ATVEŽTI
AUTOMOBILIUS IŠ BET KURIO JAV AUKCIONO.
PERSIUNČIAME AUTOMOBILIUS IR DETALES.
ATLIEKAME AUTOMOBILIŲ REMONTĄ!
Tel. 708-430-4710, 630-774-1192

LOT Lufthansa SAS FINNAIR KLM

doleris.com
tickets@doleris.com
1-800-514-9989
PIGIAUSI AVIA-BILIETAI Į LIETUVĄ IR EUROPA

Remkime Draugo fondą

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką,
katalikišką „Draugo“ laikraštį. Prisiminkite Draugo fondą savo tes-
tamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins „Draugo“
laikraščio gyvavimą daugelį metų!

DRAUGO FONDAS

4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel: 773-585-9500
www.draugofondas.org

DRAUGAS • 773-585-9500
skelbimai@draugas.org

Siūlome pigiausias skrydžius visomis oro linijomis
iš Čikagos ir kitų Amerikos miestų į

LIETUVĄ
VYTIS TOURS

www.vytistours.com

info@vytistours.com

1-800-778-9847

4024 235th St., Douglaston, NY 11363

Teiraukitės mūsų 2017 m. brošiūros. Ją galite patys išsispausdinti adresu:

www.vytistours.com

Specialios turistinės kelionės į Baltijos kraštus 2017m.

Dėl informacijos skambinkite Ritai Penčylienei

Kainas sužinoti ir užsisakyti vietas galite

www.vytistours.com

Siūlome informaciją apie specialias nuolaidas

Atsiųskite savo el. pašto adresą

ATSTOVYBĖ ČIKAGOJE

Bronė Barakauskienė
Tel fax: 708-403-5717
mamabar3@aol.com

Rita Penčyliene
Tel fax: 708-923-0280
pencylar@comcast.net

KAIP ŠUO SU KATE

Filologyno katinas Vincas

Filologyno katinas Vincas.

RASA SĖJONAITĖ

Niekas nepamena, kada šis rainas gražuolis tapo Vilniaus universiteto „studentu“, o vėliau ir Filologijos fakulteto bendruomenės nariu. Na, jeigu kalbėti apie prigimtinę katiniską teisę, tai bendruomeniškumo jausmas šiam keitukoju, kaip ir jo gentainiams, nėra artimas, nes filologyno katinas Vincas mėgsta vienatvę, mėgsta romantiškai, atokiau nuo kitų, stebėti po senąjį Vilniaus universiteto (VU) Sarbievijaus kiemą zujančius studentus, profesorius ir kitus išskiliuosius akademinius šviesuolius.

O jeigu rimtai, kai nusprendžiau savo Amerikos draugams papasakoti apie katiną Vinčą, pakliuvau į informacijos spąstus. Niekas

tiksliai nežinojo, kieno ranka jis buvo atvesdintas į Filologijos rūmus, kas jam suteikė tą garbingą vardą „Vincas“, ir kas tuo pačiu vardu administruoja socialiniame tinkle „Facebook“ katinų paskyrą. Teko kreiptis net į Filologijos fakulteto dekanatą, kurio atstovė, išgirdusi kokiu klausimu trukdau rimtą mokslo įstaigą, kelias minutes labai juokėsi. Ka gi, geros nuotikos užtaisas tas katinas Vincas, kuriuo rūpinasi visi, katinams prijaunčiantys Filologijos fakulteto dėstytojai ir studentai. Pamaitina jį, pamyluoja, pakalbina ir geru žodžiu palydi, o kai mato, kad Vincui ramybės reikia, tiesiog leidžia saulės atokaitoje ant suolelio pagulėti. „Man atrodo, kad jis turi šeimininkus, nes kažkas iš dėstytojų yra matęs, kaip Vincas įsuka į vieną B. Radvilaitės gatvės namų kiemą“, – sako VU Filologijos fakulteto, Rusų katedros administratorė Marina

Ličinskąją. Paslaptį katinėška asmenybė Vincas ištis yra išpuoselėtas ir prižiūrėtas. Tai išduoda ne tik jo žvilgantis kailis, bet ir kaskart kaklą puošiantis vis naujas pavadėlis, nusėtas Swarovskio kristalais. Žodžiu, Vincas jau daug metų yra didelė „žvaigždė“ tarp studentų, dėstytojų, svečių ir VU alumnų. Prieš trejus metus jam buvo susiruošta net paminklą statyti. Nepatikėsite, kurioje vietoje – o gi ten, kur mūsų Donelaitis rymo. Pasklidusi žinia ne juokais išgąsdino universiteto bendruomenę – kaip katinas gali imti ir užimti Mažosios Lietuvos lietuvių grožinės literatūros pradininko vietą? Štai kokia naujiena buvo atspausdinta VU tinklalapyje: „Prieš savaitę VU centrinių rūmų arkadoje stovėjusi Kristijono Donelaičio skulp-

nas Vincas labai šmaikštus ir mėgstantis humorą. Pavyzdžiui, Mokslo ir žinių dieną – rugsėjo pirmąją – studentus jis tradiciškai pasveikina tokiais žodžiais: „Katino dienos baigėsi. JUMS!“. Pasidalija Vincas ir štai tokiomis auksinėmis mintimis: „Jeigu sakinys skamba blogai, didelė tikimybė, kad jis gramatiškai teisingas“. Arba palieka savo paskyroje štai tokių pastabų įrašą: „Iš studento bakalauro įžangu: ‘Šio autoriaus, ko gero, pri-

Katinas Vincas su Seimo nariu Mantu Adomėnu.

„Facebook” nuotr.

tūra buvo išgabenta restauravimui. Į įprastą vietą skulptūrą žadėta gražinti rugsėjo mėnesį, tačiau atliekant pirmuosius restauravimo darbus buvo padaryta klaidų, kurios skulptūrą nepataisomai suniokojo. Vilniaus universitetas nusprendė vietoj šios skulptūros ant jau esančio postamento pastatyti kitą – Filologijos fakulteto katiną – skulptūrą. Toks sprendimas buvo priimtas atsižvelgiant į tai, kad K. Donelaitis niekada nesilankė Vilniaus universitete, o štai žymusis katinas yra universalinis universiteto svečias”. (<http://naujienos.vu.lt/k-donelaicio-skulptura-i-vu-nebegris>).

Apsižioplinę VU naujienų tinklaračio skaitytojai nurimo, kai pamatė, kad šis sumanymas viso labo yra balandžio 1-osios pokštas, o Vincas gavo bent trumpam „pasimaudyti“ Doneičio šlovės spinduliuose. Atidžiau panardžius „Facebook“ platybėse, galima pamatyti, kad filologyno kati-

statyti nereikia'... (ir čia pat pristato autorių)".

Įšleptintas dėmesiu, filologyno katinas Vincas mielai pozuoja su garsenybėmis. Štai Seimo narys Mantas Adomėnas net įsidėjo savo „Facebook“ profilio nuotrauką, kurioje jis išiamžinęs su gerbiamu Vincu. Po nuotrauka pamaloninantis įrašas rainam gražuoliui keturkojui: „Vincas ir aš. Vincas yra Filologijos fakulteto katinas. Vincas yra filologas. Gaila, kad ne klasikas. O gal?“. O gal tikrai, kada nors Vincas pretenduos į kažių literatūros klasikų? O kol kas užsukantiems į Sarbievijaus kiemą ir randantiems ten vienatvę besimėgaujantį Vinčą, klausimai apie jo išsilavinimą lieka didele paslaptimi. Ir tik jo elgesys ir povyza šiek tiek praskleidžia tos paslapties šydą, leidmami numanyti, kad filologyno katinas Vincas, matyt, jau galįs daktaro laipsnio siekti.

Dr. Robert A. Vitas, gyvenantis **Aurora, IL**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Nuoširdžiai dėkojame už suteiktą finansinę paramą.

Virgis Smilgys, gyvenantis **Orland Park, IL**, pradžiai metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaugojo 50 dol. Dėkojame už ne vienerių metų paramą.

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

+ Ukraina, Baltarusija,
Moldova, Rusija

**Greičiausi
pristatymo terminai**

**Kiekviena dėžė nemokamai
apdrausta \$100**

Siūlome automobilių
gabenimą į visas pasaulio
salis, automobilių pirkimą
iš visų JAV aukcionų,
asmens turto
perkaustymą

Siuntinių paėmimas iš namų

**Asmeninės siuntos
708-907-3000**

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE., BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas 🇺🇸
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rita 🇺🇸
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal 🇺🇸
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex 🇺🇸
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Hights, IL 60004
Tel: 224-625-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza 🇺🇸
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užieiga 🇺🇸
6312 S. Harlem Ave. Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyra
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Ina Stankeviciene 🇺🇸
Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-5999

Lietuvių konferencijai – 100 metų

Atkelta iš 1 psl.

Šia proga Seimo pirmininko Viktoro Pranckiečio iniciatyva į šventinę konferenciją Kovo 11-osios Akto salėje pakviesti šalies moksleivių ir jų mo-

vąją moralinį išipareigojimą gali kiekvienas pageidaujantis.

Prieš šventinę konferenciją Seimo rūmuose atverta šiai sukakčiai paminėti Seimo kanceliarijos parengta paroda „Didžiojo tikslo link: Lietuvių konferencijai Vilniuje – 100”.

Parodą pristatė Seimo pirmininkas V. Pranckietis, Seimo narys, Valstybės istorinės atminties komisijos pirmininkas Arūnas Gumuliaskas, istorikas akademikas Antanas Tyla ir parodos rengėjai.

Parodoje eksponuojamos fotografijos ir dokumentai yra saugomi Lietuvos mokslų akade-

mytos Vrublevskių bibliotekoje, Lietuvių literatūros ir tautosakos institute, Lietuvos centriniame valstybės archyve, Lietuvos nacionalinėje Martyno Mažvydo bibliotekoje, Kauno arkivyskupijos kurijos archyve, Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės viešojoje bibliotekoje, Kauno miesto muziejuje, Lenkijos nacionalinėje bibliotekoje, Vokietijos užsienio reikalų ministerijos politiniame archyve ir Seimo skaitykloje.

Taip pat padaryti pirmieji įrašai į per šalį keliausiančią knygą „Pasižadėjimas Lietuvai”, kurioje pažymėti sa-

kytojų, archyvarų, muziejininkų, bibliotekininkų, jaunimo atstovai kartu su valstybės politikais išklause pranešimų, kuriuos perskaitė prof. dr. Antanas Kulakauskas, ambasadorius, prof. dr. Alfonsas Eidintas, dr. Artūras Svarauskas, lekt. Andrius Gruodis. Rasa Zozaitė perskaitė pranešimą, kurio bendraautorius – prof. dr. Liudas Mažylis.

ELTA

Iš k.: Clevelando Lietuvių namų vadovė Rūta Degutienė, LR garbės generalinė konsulė Ingrida Bublienė, rašytoja Rūta Šepetys, Romas Bublys ir Clevelando Akademikų sąjungos pirmininkė Mylita Nasvytienė, kurios pastangų dėka R. Šepetys atvyko į Clevelandą.

Ilgai nepamiršime susitikimo su rašytoja Rūta Šepetys Clevelande, Parma bibliotekoje, kur ji pristatė savo knygą „Salt to the Sea”. Beveik 300 žmonių klausėsi Rūtos pasakojimo, pajvairinto skaidrėmis. Tai pati geriausia Lietuvos ambasadorė!

A † A
EVELINA STANKAITYTĖ
OŽELIENĖ

Mirė 2017 m. rugsėjo 20 d. Čikagoje.
Gimė 1925 m. rugsėjo 11 d. Čikagoje.
Nuliūdę liko: sūnus Kazys, sūnus Juozas su žmona Robyn ir dukra Kristina, kiti giminės Amerikoje ir Lietuvoje.
A. a. Evelina buvo žmona a. a. inž. Kazio Oželio.
Evelina buvo aktyvi lietuvių organizacijų narė. Ji buvo Lietuvos vyčių pirmininkė ir Amerikos lietuvių tarybos narė, priklausė Amerikos lietuvių Romos katalikų moterų sąjungai, Čikagos lietuvių moterų klubui, Šventos Teresės draugijai, Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo parapijos tarybai, beveik dvidešimt metų dainavo Čikagos lietuvių operoje.

Velionė bus pašarvota rugsėjo 22 d., penktadienį, nuo 3 val. p. p. iki 9 val. v. Palos Gaidas laidotuvių namuose, 11028 S. Southwest Highway.

Laidotuvės įvyks šeštadienį, rugsėjo 23 d. Iš laidojimo namų velionė bus atlydėta į Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčią, kurioje 10 val. ryto vyks atsisveikinimas su velione. 11 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jos sielą. Po šv. Mišių velionė bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Kviečiame visus gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti laidojime.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Palos-Gaidas, tel. 708-974-4410 arba
www.palosgaidasfh.com

Mylimas vyras, brolis ir dėdė

A † A
RAIMUNDAS GINIOTIS

žemišką kelionę užbaigė 2017 m. rugpjūčio 19 d., Rush Medical Center, Chicago, IL.

Gimė 1954 m. vasario 19 d. Toronto, Ontario.
Gyveno Three Oaks, MI, anksčiau Cicero ir Alsip, IL.
Raimundas buvo sūnus a. a. Jono ir Kazimieros (Ašoklytės).
Raimundas atvyko į Ameriką būdamas vaikas, jį su meile užaugino jo dėdė a. a. Augustinas Ašoklis su žmona Anna.

Nuliūdę liko: žmona Vida ((Neniūtė), sesuo Gražina (Joseph) Cieply, Riverside, IL, brolis Victoras (Janet) Giniotis, Aurora, Ontario, žmonos sesuo Birutė (Miliauskaitė) Campagna, Three Oaks, MI bei jų vaikai su šeimomis.

Raimundas buvo a. a. Prano ir a. a. Marijos (Marytės) Nenius mylimas žentas.

Rugpjūčio 26 d. St. Mary of the Assumption Church, Three Oaks, MI šeima dalyvavo šv. Mišiose už jo sielą.

Laidojimo apeigos buvo privačios.

Nuliūdusi šeima

Žymenį
„Geriausios laidojimo paslaugos”
Southtown suteikė
Palos-Gaidas
FUNERAL HOME
11028 S. Southwest Hwy. Palos Hills, Illinois
(708) 974-4410 www.palosgaidasfh.com

PETKUS & SON
FUNERAL DIRECTORS
SUMMIT, 7300 W. ARCHER AVE.
CICERO, 5940 W. 35 ST.
LEMONT, 12401 S. ARCHER AVE. (& DERBY RD.)
NATIONWIDE TOLL FREE (nemokamas)
Tel. 1-800-994-7600
www.petkusfuneralhomes.com

Rūta Staniulienė, gyvenanti Woodridge, IL, pratęsė metinę „Draugo” prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Jūsų parama dar ilgam išsaugos gimtąją kalbą išėivijoje.

Algimantas J. Norkevičius, gyvenantis Westborough, MA, kartu su metinės „Draugo” prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Nuoširdi padėka už paramą.

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **JAV LB Lemonto apylinkės socialinių reikalų skyrius** rugsėjo 27 d., trečiadienį, 1 val. p. p. kviečia visus į PLC Lemonte skaityklą, kur matysite dokumentinį istorinį filmą „Lietuvių Charta“.

■ **Kviečiame dalyvauti šv. Mišiose** meldžiant, kad Motina Marija Kaupaitė, Šv. Kazimiero seserų kongregacijos įkūrėja, būtų paskelbta palaimintąja. Mišios vyks spalio 7 d., šeštadienį,

9:30 val. r. Šv. Kazimiero centro koplyčioje, 2601 W. Marquette Rd., Chicago, IL. Po Mišių bus vaišės. Daugiau informacijos tel. 773-776-1324.

■ **Draugo fondo metinis narių suvažiavimas** vyks lapkričio 12 d., šeštadienį, 11 val. r. „Draugo“ patalpose, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629. Kviečiame dalyvauti.

Jaunimo centrui Čikagoje, 5620 So. Claremont Ave., Chicago, IL 60636, **skubiai reikalingi vyrai ir moteris, kurie gyventų centre (butas nemokamas) ir jį prižiūrėtų**. Reikia turėti Social Security. Teirautis tel. 773-507-8692 (Neringa).

PADĖKA

Nuoširdžiai dėkojame gerb. **Nijolei Braženaitei Lukšienei-Paronetto** už finansinę paramą, tvarkant Lietuvos legendinio partizano Juozo Lukšos Daumanto muziejų Veiveriuose, Prienų rajone.

Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos Prienų skyriaus pirmininkė **Dalytė Raslavičienė** Prienų krašto muziejaus darbuotojai ir Veiverių kraštietė **Brunzaitė Lisinskienė**

PADĖKA

Draugo fondas nuoširdžiai dėkoja

Juozui ir Birutei Gailoms, Ellicott City, MD, kurie atsiuntė 1,000 dol. auką Lietuvos Valstybės atkūrimo šimtmečio proga rengiamai knygai „JAV lietuvių parama Lietuvai 1918–2018 m.“ Knygos išleidimu rūpinasi Draugo fondas.

Juozas Gaila yra žinomas spaudos bendradarbis ir rėmėjas, JAV Lietuvių Bendruomenės veikėjas.

Aukas istorinei knygai prašoma siųsti adresu:
Draugas Foundation, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629.
Visų aukotojų ir rėmėjų pavardės bus skelbiamos knygoje.

A. a. Danos Černiūtės Gylienės atminimui jos dukra Viktorija Gyls Madhavapedd „Saulutei“ įteikė \$595, kuriuos suaukojo: M. Kuncinienė, D. I. Tijūnėliai, T. Černienė, G. Damijonaitienė, M. Černiūtė, T. R. Rudaičiai, B. Kronienė, R. Vencloviene, I. Kerelienė, S. V. Rimai, D. Tallat Kelpša, R. N. Kašubos ir anoniminiai. „Saulutė“ dėkoja už aukas ir reiškia užuojautą a. a. Danos Gylienės šeimai ir artimiesiems.

Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100
info@1honestlawyer.com

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuosimčiais. Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

Kur susitinkame aš ir tu!

DRAUGO POKYLIS

**2017 m. spalio 29 d.,
sekmadienį,
Pasaulio lietuvių centro
didžiojoje salėje
14911 127th St., Lemont, IL**

**Programoje:
sol. Marytė Bizinkauskaitė
ir satyros grupės
„Antras kaimas“
premjera!**

Pradžia – 12 val. p. p.

Pietūs – 1 val. p. p.

Kaina asmeniui – 70 dol.

Bilietus galima įsigyti „Draugo“ administracijoje

4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629

tel. 773-585-9500,

administracija@draugas.org

www.draugas.org • www.draugas.org/news • www.draugas.org/lh
www.facebook.com/draugolaikrastis

California Lithuanian Credit Union

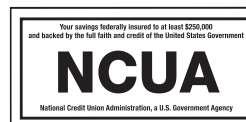
Santa Monica, CA

Savings 0.90%
IRA 1.40%

(310) 828-7095

info@clcu.org www.clcu.org

3 Year Term 2.00%
5 Year Term 2.25%
3 Year IRA Term 2.25%

Pasaulio Lietuvių Centro ~mėčio Jubiliejinę Puotą

**Spalio 21, 2017
6:00 v.v.**

(PLC Rita M. Riškus salėje)

**Kaina:
\$75**

Rezervacijos:

Žibutė Pranckevičius: 630.257.0153
Lina Smilgienė: 708.557.3343
Lina Jameikis: linajam1@gmail.com

Jubiliejaus proga
Pasaulio Lietuvių Centras
dovanoja vyno valandėlę
su „Tenor Madness“ muzika
Rytas Vygantas- saksofonas
Shawn Salmon-gitara.

- Išskirtinė vakarienė
- Aukcionas
- Šokiai su DJ Sauliumi
- Dainavos Vyrų vieneto pasirodymas

LITHUANIAN
WORLD CENTER
PASAULIO LIETUVIŲ CENTRAS